

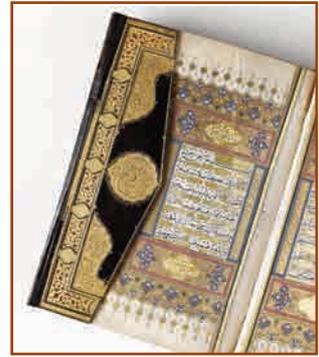
Gönüllerimizde Billûrlaşan Nur

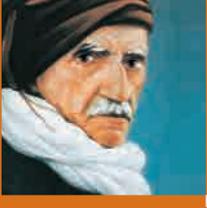
KUR'ÂN

Gönüllerimizde Billûrlaşan Nur

KUR'ÂN

5

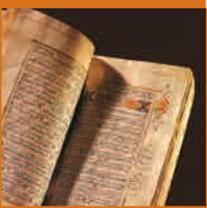
10

12

20

46

- 3 EDITÖR
- 5 BEDIÜZZAMAN HAZRETLERİNİN KUR'ÂN TARİFİ
- 6 KUR'ÂN
- 8 İBN MES'UD'UN (r.a.) KUR'ÂN'A TEŞVİKİ
- 10 HAZRETİ EBUBEKİR'İN (r.a.) KUR'ÂN AŞKI
- 12 ÇOCUĞUNUZA KUR'ÂN OKUMAYI TELKİN ETTİNİZ Mİ?
- 14 KUR'ÂN'IN BULUNDUĞU ODADA AYAKLARINI UZATMADI
- 16 KUR'ÂN'LA AMEL ETMEYE DAİR
- 17 KUR'ÂN'I DİNLEMeye DAİR
- 19 SIKINTILAR KUR'ÂN ÖĞRETMEŞİNE MANİ OLMAMIŞTIR
- 20 KUR'ÂN OKUNAN EV
- 22 EFENDİMİZ (sallallahu aleyhi ve sellem) KUR'ÂN'I TARİF EDİYOR
- 24 SAHABE-İ KİRÂM'İN (r. anhüm) KUR'ÂN'A SAYGISI
- 26 KUR'ÂN KİME CİMRİ DAVRANIR
- 29 SİZİN ÇOCUĞUNUZ KAÇ HATİM DİNLEDİ?
- 30 KUR'ÂN'IN BÜYÜLEYİCİ İFADELERİ
- 32 KUR'ÂN'I KENDİMİZE UYDURMAYALIM
- 34 KUR'ÂN KALPLERİN BAHARIDIR
- 37 GAFLETLE OKUNAN KUR'ÂN
- 38 HAZRETİ ÖMER'İN (r.a.) KUR'ÂN OKUYANLARA ÖĞÜDÜ
- 40 KUR'ÂN İNDİĞİ GİBİ OKUNMALIDIR
- 43 KUR'ÂN'I SESLERİNİZLE GÜZELLEŞTİRİNİZ
- 44 KUR'ÂN OKUMA ADABI
- 45 KUR'ÂN'I ÖĞRENİP OKUMAK VE DİNLEMek
- 47 KUR'ÂN KÂİNAT KİTABININ TERCÜMESİDİR
- 48 BAKMANI DEĞİL OKUMANI İSTİYORUM
- 50 KUR'ÂNÎ HÜZÜN
- 52 KUR'ÂN OKUMAYA İLK ADIM ELİFBÂ
- 54 KUR'ÂN OKUMADA ÖLÇÜ
- 56 KURŞUNLAR DÜŞERKEN
- 58 KUR'ÂN'I ANLAMAK İÇİN
- 60 GÖNÜLLERDE BİLLURLAŞAN NUR: KUR'ÂN
- 62 KUR'ÂN'DAN YÜZ ÇEVİRENE DAR BİR GEÇİM VARDIR
- 64 ÜSKÜDAR-ÜMRANIYE KAÇ YASİN

YAYIN YÖNETMENİ
Dr. Faruk VURAL

YAYIN EDİTÖRÜ
Ali BUDAK

GÖRSEL YÖNETMEN
Engin ÇİFTÇİ

GRAFİK TASARIM
İhsan DEMİRHAN

KATKIDA BULUNANLAR
Yavuz YILMAZ
Zülker MEYDAN

TASHİH
Ahmet ÖZDEMİR

FOTOĞRAFLAR
Halid Ömer CAMCI
Sayfa: 9-10-13-14-15-19-24-25-27-28-36-37-63

YAYIN VE İLETİŞİM ADRESİ
Emniyet Mah. Huzur Sk. No: 5 P.K. 72
Üsküdar- İSTANBUL
Tel: 0-216 318 10 00 Faks: 0-216 422 41 40

BASILDIĞI YER
Çağlayan A.Ş.
Sarıç Yolu No: 7 35410
Gaziemir - İZMİR
Tel: 0232 252 20 97/98

BASIM TARİHİ
Haziran 2005

BU ÇALIŞMA REHBER YAYINLARININ
KÜLTÜR HİZMETİDİR

INTERNET ADRESİ
www.rehberyayinlari.com
alibudak@rehberyayinlari.com

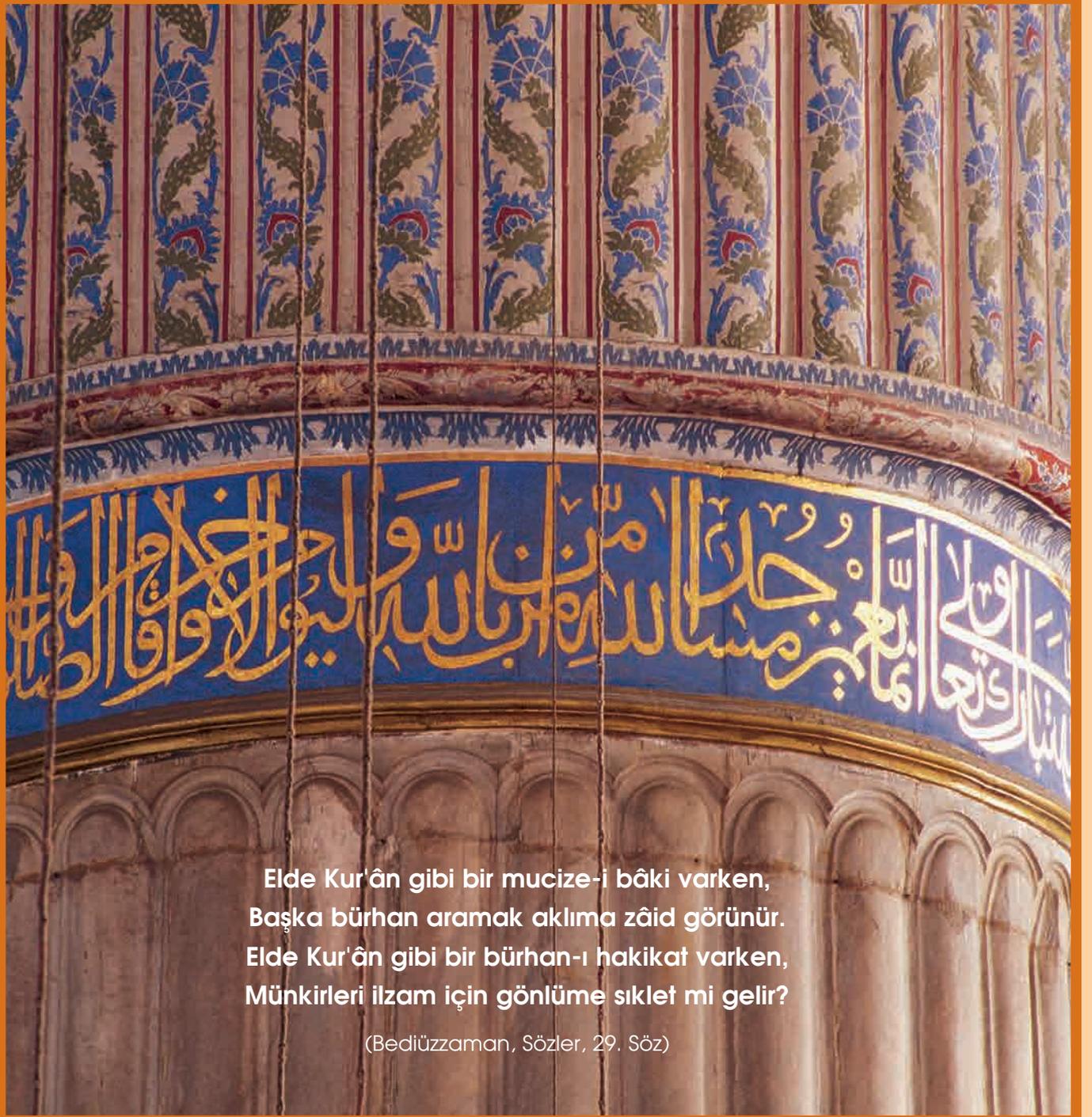
“Bütün kitaplar tek bir “Kitab”ın daha iyi anlaşılabilmesi için”

Müslüman olarak Kur’ân’ı bilmenin neresinde bulunuyoruz? Aslına bakılırsa Kur’ân’a karşı olan vefâsızlığımız sadece onu bil-memekle kalmıyor. Daha ileriye gidiyor. Bizi Müslüman olarak görenler, Kur’ân’ın bizim yaşadığımız hayat tarzını anlattığını zannediyorlar. Yani başkalarının Kur’ân’ı yanlış anlamasına da bil-mededen sebebiyet veriyoruz.

Dolayısıyla Kur’ân’ı daha iyi anlamalıyız. “Bütün kitaplar tek bir “Kitab”ın daha iyi anlaşılması için...” sözü okuma adına yapı-lacak bütün çabaların Kur’ân’ın anlaşılması için olduğunu ne gü-zel ifade ediyor.

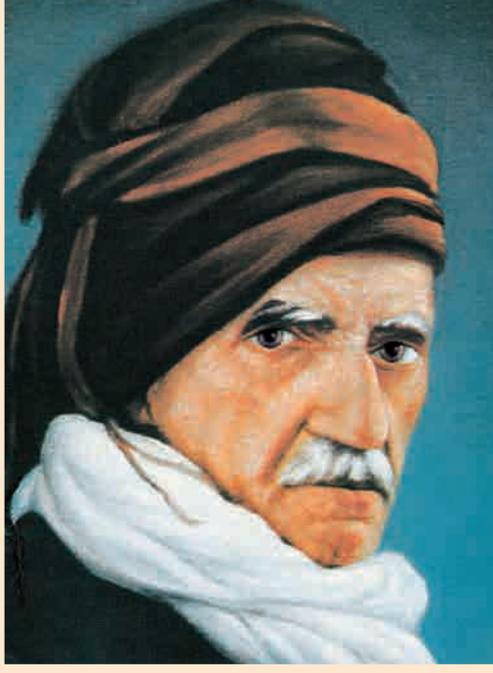
Bu çalışmamızda Kur’ân’ı her yönü ile ele almak mümkün de-ğildi. Hele O’nu 64 sayfa içine sıkıştırmak ne kimsenin haddi ne de hakkı. Bu çalışmada sadece Kur’ân yolunda ilerleyebilmek is-teyenlere yine O’nun ışıktan tayfları altında nasıl yol almaları ge-rektiğine işaret etmeyi düşündük. Sizlere Kur’ân’ın muhteiyatı-nı aktarmaktan ziyade onu okuma şuuruna nasıl erebileceğimizi iletmeyi amaçladık. Büyüklerimizin Kur’ân tariflerinden yola çık-tık. Sahabîlerin Kur’ân’a olan bağlılıklarını, aşklarını, saygılarını ve teşviklerini ele aldık. O’nun nasıl okunup dinlenmesi gerekti-ğine, Kur’ân’ın kime cimri davrandığına, O’nun büyüleyici ifade-leriyle İslam’a girenlere, Kur’ân’dan nasıl istifade edebileceğimi-ze, O’na karşı vefâsız olmamamız için nelerin gerektiğine kısa ve öz ifadelerle değinmeye çalıştık.

Dünyanın dört bir yanında, Kur’ân’ın getirdiği güzelliklerle ta-nışan pek çok insan İslam’a girerken, İslam’ın öz vatanında bulu-nan bizler, acaba annemizden “İslam” olarak doğmanın verdiği ülfet ve ünsiyet içinde O’na karşı lakayt mı bulunuyoruz? Ne olursa olsun bir kez daha silkinip Kur’ân’ın anlaşılması uğrunda içimizde bir kıvılcım meydana getirecekse eğer, bu çalışmanın gayesine ulaştığını söyleyebileceğiz.

Elde Kur'ân gibi bir mucize-i bâki varken,
Başka bürhan aramak aklıma zâid görünür.
Elde Kur'ân gibi bir bürhan-ı hakikat varken,
Münkirleri ilzam için gönlüme sıklet mi gelir?

(Bediüzzaman, Sözler, 29. Söz)

Bediüzzaman Hazretleri'nin

KUR'ÂN TARİFİ

K

ur'an, şu büyük kâinat kitabının ezeli tercümesi.. ve tekvinî ayetleri okuyan çeşitli dillerin ebedî tercümanı.. ve şu gayb âlemi ve şehadet kitabının müfessiri.. ve yerde ve gökte gizli İlâhî İsimler'in manevî hazinelerinin keşşafı.. ve hadiselerin satırlarının altındaki gizli hakikatların anahtarı.. ve şehadet âleminde gayb âleminin dili.. ve şu şehadet âlemi perdesi arkasında olan ve gayb âlemi yönünden gelen ebedî Rahmanî iltifatların ve ezeli Sübhanî hitapların hazinesi.. ve şu İslâmiyet manevî âleminin güneşi, temeli, hendesi.. ve uhrevî âlemlerin mukaddes haritası.. ve Zat, Sıfatlar, İsimler ve İlâhî Şuûn'un açıklayıcı sözü, açık tefsiri, kesin delili ve tercümanı.. ve şu insanîyet âleminin terbiyecisi.. ve büyük insanîyet olan İslâmiyet'in ay ve ışığı.. ve beşer cinsinin hakikî hikmeti ve insanîyeti saadete sevkeden hakikî mürşidi ve hidayet edicisi.. ve insanlara hem bir şeriat kitabı, hem bir dua kitabı, hem bir hikmet kitabı, hem bir kulluk kitabı, hem bir emir ve davet kitabı, hem bir zikir kitabı, hem bir fikir kitabı, hem insanın bütün manevî hacetlerine mercî olacak çok ki-

tapları muhtevî tek ve toplu kutsal bir kitap, hem bütün evliya ve siddîkların, ârifler ve muhakkiklerin farklı meşreplerine ve ayrı ayrı mesleklerine, her bir meşrebin zevkine lâayık ve meşrebi nurlandıracak ve her bir mesleğin gidişine uygun ve onu açıklayacak birer risale ortaya koyan kutsal bir kütüphane hükmünde semavî bir kitaptır.

Kur'ân, Arş-ı A'zam'dan, İsm-i A'zam'dan, her İsm-in a'zam mertebesinden geldiği için bütün âlemlerin Rabbi itibarıyla Allah'ın Kelâmı'dır. Hem, bütün varlıkların İlâhî ünvanıyla Allah'ın fermanıdır. Hem, bütün göklerin ve yerin Yaraticısı adına bir hitaptır. Hem umum Sübhanî saltanat hesabına ezeli bir hutbedir. Hem geniş rahmet noktasında Rahmanî iltifatlar defteridir. Hem Ulûhiyet'in azamet ve haşmeti haysiyetiyle, başlarında bazen şifre bulunan bir haberleşme mecmuasıdır. Hem İsm-i A'zam'ın çevresinden inmekle Arş-ı A'zam'ın bütün çevresine bakan ve teftiş eden hikmet saçıcı kutsal bir kitaptır.. (İşârâtü'l-İ'câz, s. 11-12, Sözler Yayınevi, İstanbul)
(Sadeleştiren: Ali Ünal)

KUR'ÂN

M. Fethullah GÜLEN

arlığın en bereketli ışık kaynağı, sözün en çarpıcı, en kuvvetli nüktesi O'dur. Yeryüzündeki bütün cazibedâr güzellikler, O'nun ışığının varlık üzerine akseden gölgesi, en büyüleyici ses ve nağmeler o semâvi solukların sadece bir perdesidir. O'nun ışıktan beyanları arasında tenezzüh, gönülden kirleri, gözlerden de günahları siler-süpürür. O'nun ötelere açık zümrütten iklimlerini temâşâ, düşünceye hikmet tohumlarını saçarak, akli semâlar ötesi âlemlerde gezdirebilir.

Güneş, O'nun aydınlık dünyâsına nisbeten bir ateş böceği, Ay, çehresine ışık çalınmış bir avuç siyah topraktan ibarettir. O, dışının parlaklığı, içinin derinliği, muhtevâsının zenginliği ile, gökler ötesinden gelmiş öyle bir sofradır ki; bize ulaşıncaya kadar, O'nu elden ele bir gül demeti gibi taşıyan melekler dahi O'ndan müstağni kalamamışlardır.

Yeryüzü ve onun sakinleri, bu ilâhî sofranın gelişini ihtiyaç ve iştiyak türküleriyle karşıladı ve bu köhne kürenin dört bir yanı O'nun gülüyle, nergisiyle âdeta Cennet yamaçlarına döndü. O'nun olmadığı dönemde kapkaranlık kesilen ova, vâdi, dağ, dere, tepe O'nun her yana saldırdığı nurlarla aydınlandı ve okunan bir kitap haline geldi. Hele, O'nun şerhedip önümüze serdiği eşyanın hakikatî âdeta ruhlarımızı dolduran bir hitâp oldu.

İki cihan saadetinin yol göstericiliği O'na verilmiştir. Mutluluğun altın anahtarı O'nun elindedir. O

her yerde karşımıza çıkıp bizleri hayret ve şaşkınlıklara sevk eden muammâları çözüp aydınlatmasaydı, bu binbir bilinmezler karşısında hayretten hayrete sürüklenip duracak, müşahede ve düşüncelerimizi te'lif etme imkânını bulamayacaktık. O bir Hızır gibi imdadımıza yetişmeseydi, bu uçsuz bucaksız çöllerde garip, kimsesiz mahvolup gidecektik...

Ey bütün bir ölü dünyâyı tertemiz soluklarıyla canlandıran Ruh, Sen olmasaydın dünyâların Cehennem'den farkı neydi! Yeryüzünde Hakk rahmetini temsil eden Sen.. gönüllerden îmansızlık zulmetini silen de yine Sen'sin! İnsanlık doğru yolu ve doğru yolda yürümeyi Sen'le öğrendi. Öğrendi de kaoslardan ve yollara takılıp kalmaktan kurtuldu. Varlık Sen'le aydınlandı ve ruhlara ünsiyet salan dost ve ahbâb haline geldi..!

*"Sâyende azaldı zulmet-i beşeriyet,
Benzer mi fûrû'un sönük envârına Bedr'in?
Caiz sana dense güneşi leyle-i kadrin,
Ey nûr-ı hidâyet*

(İsmail Safâ)

Şimdi, aç ağzını konuş ki, ağzının suyuna susamış gönüller cana gelsin; diller ve dudaklara şekerşerbet erişsin! Ve ilk turfanda hurmalarına denk, gönüllerde turunçlar yeşersin! Bak, bin-şeref başımıza ayak basışınla "İrem bağlarına dönen bu ülke, zakkum ve dikenlerin işgâline uğradı. Bize azap olsun diye mi bilmem, nûrun gidip "Kaf dağının arkasına saklandı.

Çilemiz bittiyse gel artık; gel ki, Sen'i bütün bütün hiçbir zaman unutmamak. Zemini sararan, semâsı kararın bu ülkede hâlâ, yoksullar yuvası mabetler Sen'in anber kokularıyla dolup-taşmakta, karanlık gönüller Sen'in meş'aleleriyle aydınlanıp ışığı tanımakta..!

Ey Mekke'de inip Medine'de çağlayanlaşan Nûr, saklanmak Sana yaraşmaz; aç nurlu çehrenden nikabı..! Aç ki, çirkinliğe boğulan gözler güzellik görsün! Aç ki, bizler bir kere daha şem'ine pervâne olalım!

*"Ey hutbe-i ezeliye, ey nâziletü'l-arş..!
Nâsût nüzûlünle ziyâdâr-ı Muhammed...
Ey nefha-i lâbûtî*

(İsmail Safâ)

Hakk'ın ezeli hutbesi olarak, Arş'dan iniyor gibi in! İn ki; gönüller, Hazreti Ahmed'in aydınlık dünyâsına bir kere daha uyansın! Ey o ışık kaynağı Fahr-ı Kâinat'ın gönlünde zuhur eden Nûr; ey O'nun güneşlere tâç giydiren hakiki çehresine ayna olan Kitab, seslen dört bir yana; cihanlar soluklarıyla dolsun... Hatip taslakları seslerini kessin ve kalp hutbeler sussun!

Yıllar var ki, insanlık yanlı şeyleri dinleye dinleye doğruları anlamaz oldu ve karanlıkta yürüye yürüye yarasalarla arkadaşlığa karar kıldı... Çöz dilinin bağlarını, ruhlarmız Sen'in söz cevherinin çağlayanlarını duysun! Sal ışıklarını dünyâmıza, insanoğlu asırlık karanlıklardan kurtulsun! İsrâfil gi-

bi borunu öttür ve yeryüzünü velveleye ver; ver ki, uykuda olanlar uyansın; ters yanından doğrulan bencil ruhlar kendilerine gelsin; kendini rahat salmış olanların ödü kopsun ve birkaç asırdan beri her yanı saran karakuralar savulup gitsin..!

Yağmur gibi yağ başımıza; kuraklıktan canlarımız dudaklarımıza geldi. Sabâ gibi Arş'in kokusuyla es her tarafta; ma'siyet kokusundan ruhların midesi bulandı. Yıldırımlara bin ve dört bir yanda gürlü; ortalığı saran haşarat kaçıp inlerine girsin..! Yağmazsan, esmezsen, gürlemezsen nasıl olacak halimiz ve insanlığın hâli? Millet nasıl canlanacak? Mektep nasıl hamle yapacak? Mabet nasıl nurlanacak? Kalb, ruh, akıl aradığını nereden bulacak? Başka hangi şey bu perişan ruhların ve bu yaralı gönüllerin dermânı olacak; olacak da, meflûç ruhları kanatlandırıp uçuracak..? Aklın önü sıra tıkanan yolları açıp düşünceye sonsuzluğu gösterecek..!

Sen'in olmadığı bir dünyâda irâdenin kolu-kanadı kırık, his âlemi kaos üstüne kaos; beşerî duygular bir bataklık; muhakemeler tutarsız, mantık aldatan bir hokkabaz, ilim de bir ukalâlıktır. Bu karanlık dünyâda insânî değerleri aramaksa beyhûdedir, abestir ve bir aldanmışlıktır.

Gel, nefesinden bir vefâ kokusu gönder; şeytanın bütün oyunlarını boz ve bizlere, Âdem Nebî'ye gösterilen tövbe yollarını göster!

(Sızıntı Dergisi, Sayı 125, Haziran 1989)

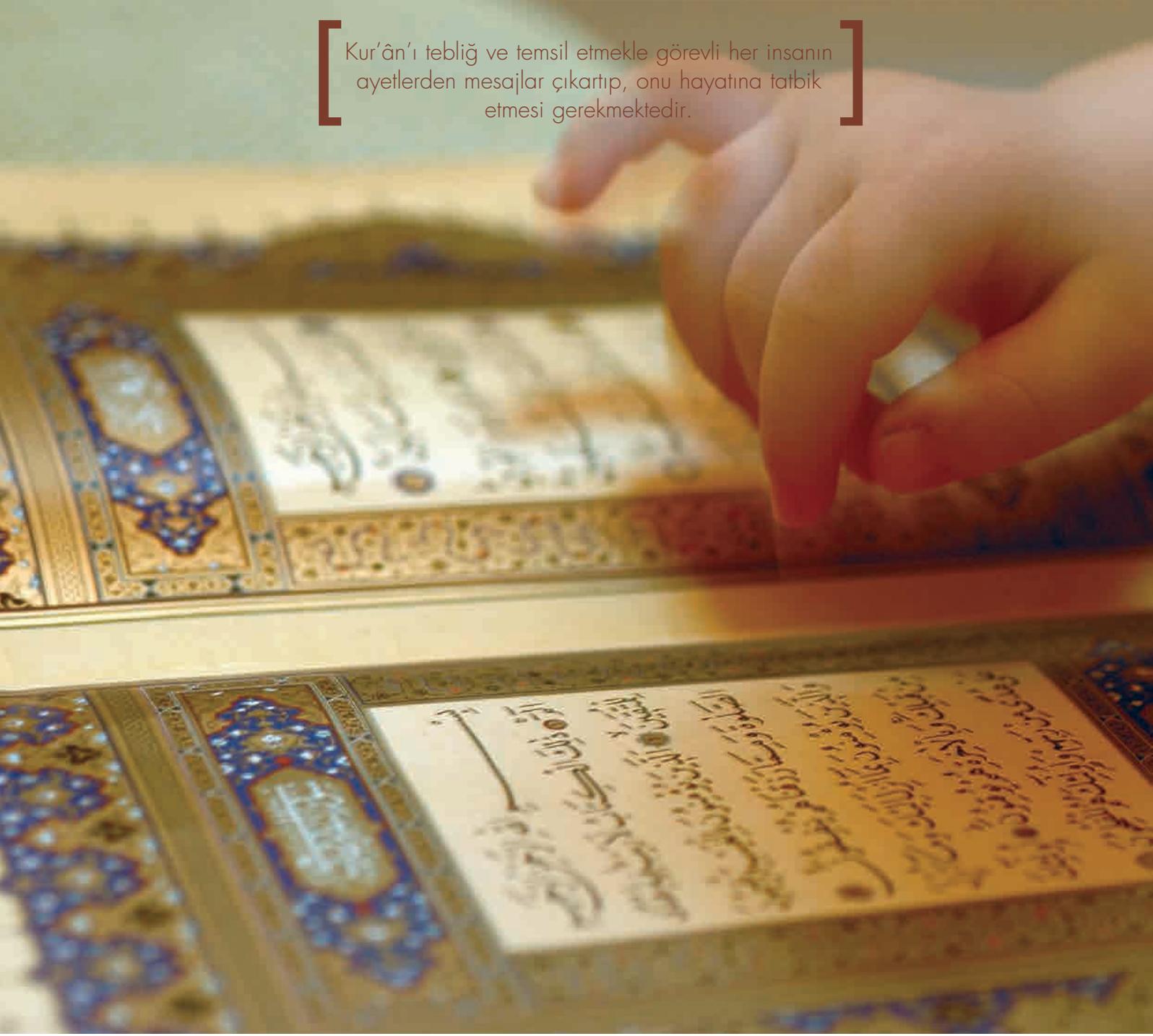

İbn Mes'ûd'un (r.a.) KUR'ÂN'A TEŞVİKİ

“Hayırdan yoksun evlerin en fenası, içinde Allah'ın kitabından bir şey bulunmayan evdir..”

- Hadis alimi Taberânî bildiriyor: "Abdullah b. Mes'ûd (r.a.) birisine bir âyet okutur (öğretir) ve, "Bu âyet, üzerine güneşin doğduğu -diğer bir rivâyete göre, yeryüzündeki- her şeyden daha iyidir." der ve bu sözünü Kur'ân'ın her âyetinde tekrar ederdi."
- Taberânî'nin diğer bir rivâyetinde şu malûmata rastlıyoruz: "Sabah olduğunda halk İbn Mes'ûd'un (r.a.) evine gelirdi. İbn Mes'ûd (r.a.): "Yerlerinizi alınız," der ve tek tek yanlarına yaklaşarak kendilerine Kur'ân okutmaya başladılar. Birisinin yanına varır ve, "Sen hangi sûreye gelmiştin?" diye sorar, o da hangi âyette kalmışsa söylerdi. Bunun üzerine İbn Mes'ûd o şahsa kaldığı âyetten itibaren okutmaya başlar ve, "Bu âyeti öğrenmen senin için göklerle yer arasında bulunan tüm nesnelere daha hayırlıdır." derdi. Adam da âyete bu gözle bakar, Kur'ân'da ondan daha üstün bir âyet yoktur düşüncesiyle onu öğrenirdi. Sonra İbn Mes'ûd bir başkasının yanına uğrar, ona da aynı şeyleri söylerdi. Her öğrencinin yanına bu şekilde uğrar, onu Kur'ân'a teşvik ederdi."
- Yine İbn Mes'ûd (r.a.) diyor ki: "Bu Kur'ân Allah'ın ziyâfet sofrasıdır, ondan bir şeyler öğrenme imkânı olan hemen öğrensin. Hayırdan yoksun evlerin en fenası, içinde Allah'ın kitabından bir şey bulunmayan evdir. Böyle bir ev onarıcısı olmayan virane bir ev gibidir. Şeytan, Bakara Sûresi'nin okunmakta olduğu bir evde duramaz, dışarı çıkar." (Ebu Nuaym, el-Hilye, 1/130.)

[Kur'ân'ı tebliğ ve temsil etmekle görevli her insanın ayetlerden mesajlar çıkartıp, onu hayatına tatbik etmesi gerekmektedir.]

HZ. EBÛ BEKİR'İN (r.a.) KUR'ÂN AŞKI

Mekke, mü'minleri, sinesinde barındıramaz hâle geldiği zaman, Hz. Ebu-bekir de barınamayanlar arasında bulunuyordu. Tıpkı kendisinden evvel giden arkadaşları gibi o da Habeşistan'a hicret etmeyi düşünmüştü. Yolda İbnü'd-Dağinne isimli bir müşriikle karşılaştı. İbnü'd-Dağinne sordu:

- Nereye ey Ebû Kuhafe'nin oğlu?

- Kavmim beni kovdu. Artık beni aralarında barındırmak istemiyorlar.

- Senin gibisi Mekke'den nasıl çıkarılır? Sen, fakirlerin imdadına koşar, dul kadınlara el uzatır, yetimlerin elinden tutarsın. Evet, senin gibi bir insanı Mekke'den çıkarmak, Mekke'yi senin gibi bir kıymetten mahrum etmektir. Gel benim himayeme gir, seni koruyayım.

Hz. Ebu Bekir, döndü geldi, o da himayesine aldığı ilân etti. Ama Mekkeli müşrik, Hz. Ebû Bekir'e etrafıyla, havasıyla, Kur'ân'ıyla ne kadar dayanacak, bunu zaman gösterecekti. Hz. Ebu Bekir o müşriğin şartlarına uyararak evine çekildi. Orada kendi kendine Kur'ân okumaya başladı. Fakat bir müddet sonra bu ona az geldi. Zira Kur'ân'ın kokusunu burcu burcu etrafa duyurmak lâzımdı. Onun için pencerenin önüne cumba gibi bir şey yaptırdı, çıktı orada namaz kıldı, Kur'ân okudu. Hz. Ebû Bekir gözü yaşlı bir insandı. "Allah" dediği an ağlamaya başlar, hıçkırıklarını tutamaz ve namaz kılariken de içinde boyunduruklar dönüyor gibi namaz kılardı. O cumbasında ibadet ededursun; kadın erkek, çoluk çocuk ne kadar gözü dönmüş insan varsa halkalar halinde Hz. Ebû Bekir'in cumbasının etrafını sararlar ve o, Kur'ân okuyup kendinden geçerken müşrikler de onu dinleyip şîrâzeden çıkarlardı. O güzel hâl, burcu burcu etrafa koku saçarken Hz. Muhammed (s.a.s.)'in halkası genişlemekteydi. Zaten müşrikleri de şîrâzeden çıkarıcı buydu. İbnü'd-Dağinne'ye müracaat ettiler ve: "Bunu himâyenden at. Yoksa senin himâyende bulunan bir kimse hakkında himâyeni bozacak davranışta bulunacağız. Sonra halk

“Şüphesiz Kur’ân hüznle
inmiştir. Onu okuduğunuzda
ağlayın. Şayet
ağlayamazsanız ağlamak
için gayret gösterin.”

senin için dedikodu etmesin” dediler. O, Hz. Ebû Bekir’e Kur’ân okumaktan vazgeçmesini söyledi. Hz. Ebû Bekir cevaben: “Ben nasıl olur da Kur’ân okumaktan vazgeçerim. Bu, Allah’ın kelâmıdır. Bu kelâm insanlara duyurulsun diye indirilmiştir. Valahi sen beni himâyenden atsan da ben Allah’ın himâyesinde bu işe devam edeceğim” dedi.

(Buhârî, Menâkıb 45; İbn Hişam, Sîre 2/11-13.)

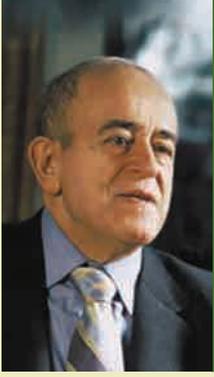

“Kur’ân Okurken Ağlayın”

Kur’ân okurken neşeli bir sestən ziyade kalbe etki eden hüzn-lü bir edayla okunması müstehap kabul edilmiştir. Hüzn-lü okumanın yolu şöyle bildirilmiştir: Kur’ân’daki tehdit, vâid, sözleşmeler, ahitler inceden inceye düşünülür. Sonra Cenab-ı Hakk’ın emir ve yasakları karşısında gösterilen eksiklikler hatırlanır. Böylelikle insan kendi eksiklerini görür ve ağlar. Eğer temiz kalbe sahip kişilerde meydana gelen hüzn ve ağlama bizde gerçekleşmiyorsa, o zaman insan hüzn ve ağlama olmadığından dolayı ağlamalıdır. Zira Kur’ân’dan ibret alıp ağlamayan bir kimsenin başına gelen musibetten daha büyük bir musibet yaktır. (Gazâlî, İhya, 1/277)

Hz. Peygamber (s.a.s) de bununla ilgili olarak şöyle bu-yurmuşlardır: “Şüphesiz ki Kur’ân hüznle indi. Onu okuduğunuzda ağlayın. Şayet ağlayamazsanız, ağlamak için gayret gösterin.” (İbn Mâce, İkâme 176; Zühd 19.)

ÇOCUĞUNUZA KUR'ÂN OKUMAYI TELKİN ETTİNİZ Mİ?

Sakıp SABANCI

"Senin kızın müs-
lüman. Dini ibadet
günlerinde
Kur'ân'ı getirsin,
istediği yerde
okusun. Odasında
kalıp Kur'ân oku-
masını siz telkin
ettiniz mi?"

Ç

eşitli yerlerde söylemişimdir. Bizde dini eleştirmek mecburiymiş gibi , bir-
çok alanlarda hep bu yolu takip ederiz. Kardeşim eğer televizyonda
"Küçük Ev" dizisinde adam, ailesiyle birlikte kamp kurup, yemek yiye-
ceği sırada bu nimetleri verdiği için el açıp Allah'a şükrediyorsa , irtica
mı yapıyor? Bu İrtica değildir?

Size birkaç misal vereyim;

En son , Carter beni Amerika'ya davet etti. Bir açılışa gittik. Üç bin kişi-
ye bir akşam yemeği verildi. Ertesi sabah, kahvaltıya 150 kişi seçilmişti.
Ben de o 150 kişinin içindeydim. Sekizer, on'ar kişilik masalarda oturul-
du. Dünyanın birçok yerinden gelmiş önemli insanlarla tanışıldı.

Bir yandan sohbet ediliyor bir yandan da bekleniyor. Kimse kahvaltıya
başlamıyor. Biraz sonra papaz geldi, herkes ayağa kalktı, ceketini ilik-
ledi. Papaz şükran duasını yaptı, ondan sonra yemeğe başlandı.

Yine Amerika'dayım. Teksas'ta kalp ameliyatı olacağım. Ameliyat ol-
mama karar verilmiş. Bir papaz geliyor. Diyor ki: "Ben senin dosyanda
gördüm ki Müslümansın. Eğer reaksiyonun yoksa ben din adamıyım.
Allah birdir. Ameliyata girmeden önce sana dua etmek istiyorum ka-
bul eder misin?"

Tabi ben bu olay karşısında çok mutluluk duydum, gözlerim yaşardı. Ben hastanede ciddi bir ameliyat olurken orada papazın bulunması, gelip bana yardımcı olmak istemesi. . . Ona, sizinle aynı fikirdeyim deyip teşekkür ettim.

Yine buna benzer bir olayı bir yerde söylemiştim. Kızımı Londra yakınındaki Harvard kolejine götürdüm. O sırada bana dediler ki:

"Kolejin yemekhanesi şurada, yatakhaneli burada, dershanesi burada, kütüphanesi burada vs. kolejin bütün kısımlarını ayrı ayrı gösterdiler. Sonra kiliseyi göstererek; "Dini ibadet yeri de burasıdır." dediler. Sonra: "Şimdi senin kızın Müslüman, dini ibadet günlerinde Kur'ân'ı getirsin, istediği günlerde okusun. Odasında kalıp Kur'ân okumasını siz telkin ettiniz mi?" diye bana sordular.

Allah var, bizi görüyor. Doğrusu ben kızıyla beraber Kur'ân'ı Kerim getirmemişim, kızıma da telkinde bulunmamışım. Çok utandım, sırtım terledi. O gavur dediğimiz adamın bana verdiği dersten çok mahcup oldum. Adeta yüzüme şamar patlatmıştı. Türkiye'ye geldiğimde hemen açıklamalı Kur'ân gönderdim. Kızım anlattı. . . bunu ben bizzat yaşamıştım.

Kur'ân'ın Bulunduğu Odada AYAKLARINI UZATMADI

Talat ORDU

Mehmed, odun almak için avluya çıktığında tekkeye gelen patika yolun uzak kısmından bir karaltının yaklaştığını fark etti. Elini alnına siper etti. Uzun uzun bu atlıyı süzdü. Derken başındaki sarığı da, elbiseleri de beyazlar içindeki atlı yaklaştı.

Atı sürüşünden, belindeki kılıcından bir bey olduğu anlaşılıyordu. Gün, ufuk çizgisinde batarken ortalığı kızillara boyamıştı. Atlı yaklaşıp atından indi, bir selam verdi. Mehmed yeni gelen yolcuyu güler yüzle karşıladı. Tekkede yıllardır birçok insanla karşılaşmıştı. Buraya çok uğrayan olurdu. Bu adam başkaydı. Yüz yapısı, duruşu, atı sürüşü, atından inişi onun karakteri hakkında bilgi veriyordu. Atlı da burasının bir tekke olduğunu fark etmiş olmalı ki sordu?

— Kimindir bu mülk? Bu akşam vaktinde misafir kabul edilir mi?

Mehmed:

— Buyurun, Efendi Hazretleri içerideler dedi.

Tahta kapıdan açıp içeri girdiler. Şeyh efendi dizleri üzerine oturmuş elindeki bir dua kitabından vird okumaktaydı. Gelenlerin olduğunu anlayınca elindeki dua kitabını pencere kenarındaki oyuğa bıraktı ve gelen misafire hoş geldiniz dedi.

Misafir elini öpmek istedi, şeyh efendi elini çekti.

— Hoş bulduk, seyahate çıkmıştım, bizim oymak biraz gerilerde kaldı. Bu yapıyı görünce gelip misafir olmak istedim, dedi.

Şeyh efendi:

— Hangi oymaktansın sen? Karakeçillilere benziyorsun amma, yoksa onların beyi misin, diye sordu.

Misafir: “Öyledir, başlarında idareci olarak fakir bulunur,” dedi.

Biraz sonra Mehmed, elinde siniyle yan kapıdan içeri girdi. Çorba, so-

“Dağları,
gökleri ovaları
yaratan Güzel
Allah'ımın
kelamının içinde
bulunduğu
kitaba
saygısızlık
edemem.”

ğan, yumurtadan, bir de undan yapılmış tatlıdan oluşan akşam yemeğiydi bu...

Akşam namazından yatsı namazına kadar aralarında sohbet ettiler. Şeyh efendi ilayı kelimetullahtan, Peygamber Efendimizin hayatından, sahabe efendilerimizin kahramanlıklarından bahsetti. Yatsı namazını kılıp yatma vakti geldiğinde Mehmed, misafire, yatağını hazırladığı odasını gösterdi. Duvarda bir Kur'ân-ı Kerim asılıydı.

Mehmed kapıyı kapatıp gitti. Misafir duvardaki Kur'ân'ı gördü fakat bu hep burada mı duruyor diye de soradı. Derin bir saygı hissi taşıyordu Allah'ın kelamına karşı... Kalbinde akşamki sohbetin tesiri de devam ediyordu. "Yatmamalıyım," diye düşündü. "Dağları, gökleri, ovaları yaratan Güzel Allahım'ın kelamının içinde bulunduğu kitaba saygısızlık edemem... Allah'ın kitabı bu odada bulunurken ben nasıl ayaklarımı uzatırım? Ben annemin babamın yanında bile ayağımı uzatmam ki. Bu düşünceler içinde dizleri üstüne oturdu. Bir yandan da Karakeçilli aşiretinin derdiyle dolu düşüncelere dalmıştı; Nasıl yapıp da bu yaban ellerde Bizanslılarla, Germiyanlarla,

Karesilerle, Karamanlarla geçinecek, aşiretine zarar verdimeyecekti. Bir vakit sonra bağdaş kurdu. Sirtını duvara vermiş, öylece gecenin karanlığında uyumamak için kendini zorluyordu. Üç dört saat sonra üzerine büyük bir yorgunluk çöktü. Elinde olmadan bir ara uyku yakaladı misafiri. Uykuya dalar dalmaz rüyasında kendisine hitaben yapılan bir konuşma kulaklarına geldi:

— Sen Allah'ın kitabına bu derece saygı gösterdin. Allah da, çoluk çocuğunu ve senden gelen nesilleri şanlı ve şerefli eyleyecek, onları insanlar arasında saygıdeğer bir konumda bulunduracaktır.

Osmanlı Devleti'nin kurucusu Osman Gazi'nin babası Ertuğrul Bey, misafir olduğu tekkede bu rüyayı görmüştü. Acaba kendi neslinden gelen kahramanların altı yüz sene boyunca İslam'ın dünya üzerinde hâkim olmasına vesile edileceklerini hiç düşünmüş müydü?

(Not: Ertuğrul Gazi'nin misafir kaldığı bir evde sabaha kadar dimdik olduğu halde ayakta durduğu hakkında bkz.: *Sahâifu'l-Ahbâr'dan nakille Ziya Nur Aksun, Osmanlı Tarihi, 1/13, Ötüken Neşriyat, İst., 94*)

KUR'ÂN'LA AMEL ETMEYE DAİR

"Allah Őu Kur'ân'la birtakım toplumlari yükseltir. Diđerlerini de alçaltır. (Yani Kur'ân'ı uygulayanlari yükseltir, onunla amel etmeyenleri alçaltır.)" (Müslim, Müsafirîn, 269; İbn Mâce, Mukaddime 16)

İbn Mes'ud "Kişinin kendi vaziyetini yoklamasına lüzum yok. Eğer Kur'ân'ı seviyor ve oradaki hükümler hoşuna gidiyorsa, Allah'ı ve Resulünü seviyor demektir. Eğer Kur'ân-ı Kerim hoşuna gitmiyorsa, Allah'ı ve Peygamberi sevmiyor demektir." (İbnü'l-Mübârek, ez-Zühd s.388; Saïd b. Mansûr, es-Sünen 1/10)

Câbir b. Abdullah (r.a) anlatıyor: Hz. Peygamber, Uhud'da öldürülenlerden iki kişiyi biraraya getirdikten sonra: "Bunlardan hangisi Kur'ân'la daha fazla haşır neşirdi?" diye sorar; birine işaret edildiği takdirde, önce onun defin işlemini yapardı (Bu-hârî-Tirmizî, Nesâi, İbn Mâce)

"Kiyamet günü Kur'ân-ı Kerim ve bu dünyada onunla amel edenler getirilirler. Önterinde de kendilerini arkadaş edinenleri savunan Bakara ve Âl-i İmrân sûreleri bulunur." (Müslim).

KUR'ÂN'I DİNLEMeye DAİR

Bu kâinatta ve her asırda en büyük makam Kur'ân'ındır. Ve her harfinde, ondan tâ binler sevab bulunan Kur'ânın ezberlenmesi ve okunması, her hizmetten önce gelir ve tercih edilir. (Bediüzzaman Said Nursî, Kastamonu Lahikası s.43)

Ey Aziz okuyucu, bil ki! Kur'ân-ı Kerim okunurken, istimânda bulunduğun zaman muhtelif şekillerde dinleyebilirsin.

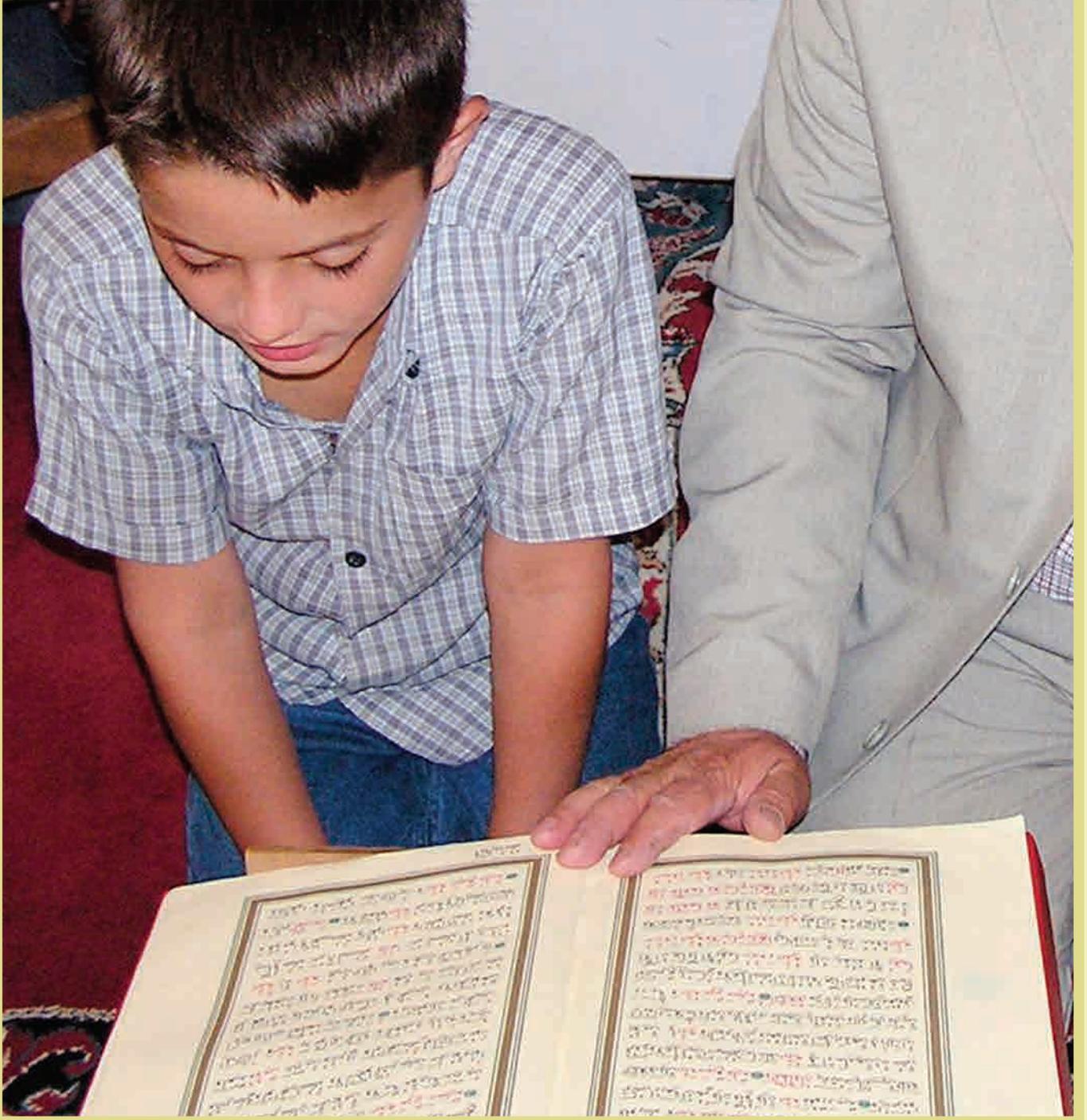
1. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, peygamberlik kürsüsüne çıkıp insanlık nev'ine hitaben Kur'ân'ın âyetlerini tebliğ ederken, kıraatini kalben ve hayalen dinlemek için kulağını o zamana gönder. O mübarek ağızdan çıkar gibi dinlemiş olursun.

2. Veya Cebrâil (a.s.) Hazret-i Muhammed'e (s.a.s.) tebliğ ederken, her iki hazretin arasında yapılan tebliğ-tebellüğ (Kur'ân'ı ulaştırma ve alma) vaziyetini dinler gibi ol.

3. Veya Kâb-ı Kavseyn makamında, yetmiş bin perde arkasında Mütetekellim-i Ezelînin Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a olan tekellümünü dinler gibi hayalî bir vaziyete gir.

(Bediüzzaman Said Nursî, Mesnevi, Zeylül-Habbe'den)

Kur'ân, ilâhî bir hazinedir. O, her yönüyle bir hayır deryasıdır. Şanına yaraşır bir şekilde okunduğunda, meleklerinkine denk bir makama ulaşılır.

"Sıkıntılar, Kur'ân Öğretmesine Mani Olmamıştı."

M. Fethullah Gülen Hocaefendi anlatıyor: "1940'ların şartlarında açıktan Kur'ân okumak zordu. Annem beni gece yarısı uykudan uyandırır ve bana Kur'ân öğretirmiş. Zaten köyümüzün bütün kadınlarına ve kızlarına Kur'ân'ı validem öğretmişti. Babasından aldığı terbiye ve Kur'ân aşkı yüzünden o sıkıntılı ve zor dönemler dahi validemin Kur'ân öğretmesine mani olamamıştı. Esasen tek başına bir kadının, onbeş, yirmi kişinin sofraya oturduğu bir evin bütün işlerini yaptıktan sonra bir de Kur'ân öğretmeye vakit bulabilmesi, beni hayrette bırakan bir husustur. O günlerde kadına ait işler sadece ev işlerinden ibaret değildi. Kadınlar, tarla ve bahçede çalışır ve davarları sağarlardı. Bir yandan o günkü siyasi atmosferden doğan baskı, diğer taraftan kendine ait yapması gereken zor işler, bunun yanında gündüz boş zamanında kadınlara, kızlara ve geceleri de bana Kur'ân öğretmesi... Hakikaten şaşılacak bir gayret ve çalışkanlık örneğiydi..."

Annemin bu örnek davranışını, Kur'ân öğretmekteki hassasiyet ve aşkını, ibadetindeki kusursuzluğu ve hayatını hep ıstırapla geçirmesini, çocukluk ihsaslarımla o gün anlamamış olsam dahi bugün çok iyi anlıyorum ki, bana çok tesir eden en mühim hususlardandır."

"Vâkıa Sûresini Her Gece Okuyan Fakirliğe Düşmez."

Allah Rasûlü (s.a.s.), "Vâkıa sûresini her gece okuyan fakirliğe düşmez." buyuruyor. Çünkü bu sûre, tam bir teslimiyet ve tevekkülle Allah'a sığınmayı salıklamanın yanında, insana fakirliğe düşme çarelerini de fısıldar. Bu meyanda, sağlam bir Tevhid anlayışı verir. Dünyada bu anlayışa uygun hareket edeni de Allah fakirlikten korur.

Kehf sûresini Cuma günleri okumakla Deccal fitnesinden korunma arasındaki münasebeti de aynı çerçevede değerlendirmek mümkündür.

KUR'ÂN OKUNAN EV

Kur'ân, okunduğu yere huzur, mutluluk ve bereket getirir. Okuyan kimselere sevinç verir. Gam ve tasalarını dağıtır, ümitsizliklerini siler, onları canlı ve aktif bir hale getirir. Her türlü vesvesenin o insanlardan ve okunan yerlerden kaçmasını sağlar. Cinnî ve insî şeytanlara karşı onları korur. Kur'ân'ın bu yönünü Efendimiz'den, on sene O'na sadakatle hizmet eden Hz. Enes naklediyor: "Kur'ân okunan

evin hayrı artar. Böyle evlere melekler toplanır; şeytanlar uzaklaşır. İçinde Kur'ân okunmayan evlerin hayır ve bereketi az olur." (Dârimî, Sünen, 2/429-430.)

Ebu Hureyre Hazretleri de naklettiğimiz hadisin biraz daha anlaşılmasını sağlar: "Kur'ân okunan evin hayrı artar; böyle bir ev içinde oturanları sıkmaz. Böyle evlere melekler toplanır; şeytanlar uzaklaşır. İçinde Kur'ân okunmayan ev, oturanlara dar gelir; böyle evlerin hayır ve bereketi az olur; melekler uzaklaşır; şeytanlar üşüşür. İçinde Kur'ân okunan, anlam ve yorumuyla meşgul olunan ev, yıldızların yeryüzünü aydınlattığı gibi, sema ehli için aydınlatılır." (Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, 7/171.)

EFENDİMİZ

(sallallâhu aleyhi ve sellem)

KUR'ÂN'I TARİF EDİYOR

Allah Resûlü de (s.a.s.) bir hadislerinde kendi dilinden Kur'ân'ı çok veciz bir şekilde tarif etmişlerdir:

Hâris el-A' ver anlatıyor: "Mescide uğradığımda gördüm ki halk, zikri terkedip malâyâni konularla meşgul oluyor. Çıkıp durumdan Hz. Ali'yi (radiyallâhu anh) haberdâr ettim. Bana:

- "Doğru mu söylüyorsun, öyle mi yapıyorlar?" dedi, Ben de:

- "Evet" deyince, O:

- "Ben, Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle ferman ettiğini işitmişim." dedi:

- "Haberiniz olsun, bir fitne ortaya çıkacak!" Ben hemen sordum:

- "Ondan kurtuluş yolu nedir Ey Allah'ın Rasulü?" Buyurdular ki:

- "Allah'ın Kitabı (na uymak)tır. (O öyle bir kitap ki) O'nda, sizden önceki (milletlerin ahvaliy-le ilgili) haber, sizden sonra (kıyamete kadar) gelecek fitneler ve kıyâmet ahvâli ile ilgili haberler.. ayrıca sizin aranızda, (iman-küfür, taat-isyan, haram-helal vs. nevinden) cereyan edecek ahvâlle alâkalı da hükümler var. O, hak ile batılı ayırdeden tek ölçüdür ve O'nda her şey ciddîdir. Kim bir zalimden korkarak, ondan kopar ve onunla amel etmezse, işte o zaman Allah da onu helak eder. Kim O'nun dışında bir hidâyet ararsa Allah o kimseyi saptırır. Zira o, Allah'ın en sağlam ipi (hablu'l-metin)dir. O, hikmet edâlı hatırlatan bir beyan.. ve Hakk'a ulaştırıcı bir yoldur. O, kendisine uyanları (değişik arzulara takılıp) kaymaktan, kendisini (kır-at eden) dilleri de iltibastan korur. Âlimler hiçbir zaman ona doyamaz.. Onu çokca tekrar okuyana usanç vermez ve tadını eksiltmez. Onun insanlarda hayret uyaran yanlarının sonu gelmez. O öyle bir kitaptır ki, cinler işittikleri zaman, şöyle demekten kendilerini alamamışlardır: "Biz doğru yolu gösteren harika ve hiç duyulmadık bir Kur'ân dinledik. Biz onun (Allah kelâmı olduğuna) inandık." O'nun üslûbuyla konuşan doğruyu konuşmuş olur. O'nunla amel eden mutlaka mükafat görür. Kim onunla hüküm verirse adaletle hükmeder. Kim ona çağrılırsa, doğru yola çağrılmış olur." Ey A' ver, sen de bu güzel kelimeleri iyi belle."

(Kur'ân'ın faziletine dair olan bu hadis-i şerifi, hadis imamlarından Tirmizî, Dârimî ve bir kısmı itibarıyla da Ahmed b. Hanbel nakleder. Bu hadis, Kur'ân-ı Kerim'in rûhunu, mâhiyetini, muhteva ve hususiyetlerini ve onun nasıl bir hazine ve cevherler definesi olduğunu bu ölçüde derin ve özlü ifade edebilen en câmi hadistir.)

قال رسول الله ﷺ

عن الثعالب الأعمور قال مررت في المسجد فأول الناس بغوضون في الأحاريت فدخلت
على علي فقلت يا أمير المؤمنين أأنا ترى أن الناس قد حاصروا في الأحاريت قال وقد
فعلوها قلت نعم قال أما إني قد سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول أأنا إنما سألوه
فمنه فقلت ما المخرج منها يا رسول الله قال كتاب الله فيه نبأ ما كان قبلكم وخبر ما بعدكم
وحكم ما بينكم وهو الفصل ليس بالهزل من تركه من جبار قصته الله ومن أتى في غيره أضله
الله وهو حبل الله المتين وهو الذكر العليم وهو الصراط المستقيم هو الذي لا يزيغ به الأقوال
ولا يلبس به الناسه ولا يشع منه العلماء ولا يعلو على كثرة الرؤ ولا تنفضي حجائبه هو الذي لم
تنه العيون إذ سمعته حتى قالوا إنا سمعنا قرآنا عجيباً يهدي إلى الرشد فآمنوا به من قال به صدق
ومن عمل به أحرس وحكم به عدل ومن دعا إليه هدى إلى صراط مستقيم خذها إنيس يا أعمور

صدق رسول الله

SAHABE-İ KİRÂM'IN KUR'ÂN'A SAYGISI

ABBAD B. BİŞR (r.a.)

Bir savaş esnasında Abbad b. Bişr ile Ammar (r. anhumâ) sırayla nöbet tutmaktadır. Bir nöbet sırasında Abbad b. Bişr düşman oklarına maruz kaldığı halde namaza devam eder. Bu sırada uyumakta olan arkadaşı Ammar ancak onun yere yıkılmasıyla uyanır. Ve: "Niçin ilk ok atıldığında beni uyandırmadın?" der. Abbad: *"Okumakta olduğum Kehf suresini kesmek istemedim. ALLAH'a yemin ederim ki, Rasulullah'ın bana emrettiğini kaybetmek korkum olmasaydı canımın kesilmesini onun kesilmesinden daha çok severdim."* der.

HZ. ALİ (r.a.)

Hiz. Ali (r.a.) ayağına saplanan bir ok için *"Ben namaza durayım siz de onu çıkarın."* diyordu. Tabii ki namazda okuduğu Kur'ân ile Allah huzurunda olduğu muhasebesi onun başka bir şey düşünmesine fırsat vermiyordu.

SELMAN el-FÂRİSÎ (r.a.)

"Medâin halkı Selmân'ın (r.a.) camide olduğunu işitince yanına akın ettiler. Gelenler kendisine değişik sualler yöneltiliyorlardı. Bin dolayında bir cemaat oluşunca Selmân ayağa kalktı ve:

"Oturun, oturun", dedi.

Cemaat oturunca Yûsuf Sûresi'nin başından itibaren okumaya başladı. Bunun üzerine halk yavaş yavaş dağıldı, kalanlar yüz kişi civarındaydı. Selmân kızdı ve *"Sizlere yaldızlı lâflar edeceğimi mi bekliyordunuz ki, Allah'ın kitabını okuyunca dağılıverdiniz?"* dedi."

İBN MES'UD (r.a.)

İbn Mes'ûd (r.a.) diyor ki: *"İlhama mazhar kılınmak isteyen, Allah'ın: "Ey iman edenler" sözünü işittiğinde hemen kulak versin. Çünkü O, bu hitabının ardından ya bir iyiliği emreder ya da bir fenâlıktan sakındırır."*

(M. Yusuf Kandehlevî'nin "Hayatu's-Sahabe" adlı eserinden alınmıştır.)

KUR'ÂN KİME CİMRİ DAVRANIR?

M. Fethullah GÜLEN

K

ur'an bazılarında cimri davranır; çünkü, onların hakkı yoktur cömertliğe ve semâhete. Onlar, semîh (cömert) bir gönülle Kur'ân'a yönelmiyorlar ki, Kur'ân'ın cömertlik sağanağına mazhar olsunlar. İçinde bir hazine var, diye bakmıyorlar ki, onun mücevherlerini bulsunlar. Bir şeyler bulacağına inanmayan birisi altın damar içerisinde yürüse dahi altına rastlayamaz. Fakat, hassas bir insan, bir tanecik emâre görse, ne yapar eder damara yol vurup gider ve altına ulaşır. İşte, burada da karşılıklı bir takip etme vardır. Yani, siz Kur'ân'da bir şeyler bulacağınıza inanır, onun ayetlerini hazineyi gösteren işaret taşları gibi bir bir takip ederseniz, O'da sizi yakın takibe alır, hazine dairesinin kapısını açık bırakır. Neticede, O'nun aydınlatıcı tayfları arkasında, filozofların duymadığı şeyleri du-

yarsınız. Onun için, bazen bir ümmî, tekkedeki bir postnişin, büyük bir dâhînin duyduğunun çok üstünde duymuştur Kur'ân'ı. (M. Fethullah Gülen, Sohbet-i Canan, s. 25)

TİCARETTEN DAHA KÂRLI

Ebû Ümâme (r.a.) anlatıyor: "Birisi Peygamberimiz'e geldi ve: Yâ Resûlallah, falan oğullarının hisselerini alıp sattım, şöyle şöyle kâr ettim, dedi. Allah Resûlü: Sana bundan daha çok kâr sağlayacak bir şeyi haber vereyim mi? dedi. Öyle bir şey var mı? Kur'ân'dan on âyet öğrenen senden daha kazançlıdır! buyurdu. Bunun üzerine adam gitti on âyet öğrenip geldi, bunu Resûlullah'a bildirdi." (Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, 7/165.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

SİZİN ÇOCUĞUNUZ KAÇ HATİM DİNLEDİ?

Ali BUDAK

Şuuraltı

Günümüzün en büyük buluş ve anlamları, dış dünya değil aksine insanın iç dünyası, beyin-zihin yapısı konularında yoğunlaşmaktadır. Bu bağlamda günümüzde en çok araştırılan konulardan biri; şuur ve şuur altı fonksiyonlarının nasıl geliştiği ve nelerin tesirinde kaldığıdır. Son araştırmalar insanın, beş duyusunun alabileceği uyarılar açısından zengin bir dünyada yaşadığını, dış dünyadan çok az ham bilgi aldığını ve geri kalan kısmını kendi zihninde var olan temel kalıplara göre şekillendirdiğini ortaya çıkarmıştır. Bu temel kalıplar 0-10 yaş arasında verilen eğitimle şuur altında oluşturulmaktadır. Düşünceden davranış ve tutumlara varıncaya kadar, bütün zihni işlemler, şuur altında oluşmaktadır. İnsanın düşünce, tercih ve tutumlarını bir yemeğe benzetirsek; yemeklerin hepsi, şuur altımızda var olan programlarda hazırlanmaktadır. Hangilerinin dışı yansıtılacağına ise, şuur ile şuur altı arasında köprü görevi gören merkezî yönetim yapısı (cüz'î irade) karar vermektedir.

Canlı bir örnek

Bir arkadaşım anlatmıştı. Kendisinin 20 aylık çocuğu var. Şimdiye kadar çocuğuna 20 hatim dinletmiş. Bir tanıdığından almış bu fikri. Tanıdığı da aynı şekilde her ay bir hatim dinletmiş çocuğuna. Şimdi 5 yaşında olan çocuğu Kur'an'ı çok kısa bir zamanda ezberlemiş. Çünkü dinlediği Kur'an, şuuraltında büyük yer etmiş. Dolayısıyla da onu ezberlemesi kolay olmuş.

Efendimiz de Kur'an dinlerdi

Sahabe Efendilerimizden İbn Mes'ud (r.a.) anlatıyor: Bir gün Allah Rasûlü bana "Bana Kur'an oku" deyince: Ya Rasulallah, size mi okuyayım? Oysa Kur'an bizzat size indirildi." dedim. Bunun üzerine Allah Resûlü (s.a.s.): "Ben Kur'an'ı başkalarından dinlemeyi severim" buyurdu. Ben de okumaya başladım. Nisa suresinin 41. ayetine -ki şudur-: "Ey Rasûlüm! Her ümmetten haklarında tanıklık edecek bir şahit (peygamber) celb ettiğimizde ve seni de bütün onlara (ümmetine) şahit olarak getirdiğimizde, bakalım onların hali nice olacak?" geldiğimde, "Şimdilik yeter" buyurdu. Efendimize baktım, gözlerinden yaşlar akıyordu."

Hazreti Ömer (r.a.) de Kur'an'dan bir ayet işittiği vakit baygınlık geçirir ve yere düşerdi. O kadar çok ağlardı ki, gözünden akan yaşlar yüzünde iki siyah çizgi oluşturmuştu.

Siz de Çocuğunuza Kur'an dinletin! İletişim araçları öyle gelişti ki bir CD'ye iki hatim sığıyor şu anda. Kur'an-ı Kerim'in seslendirildiği VCD'ler o kadar çok ki etrafımızda. Yeter ki çocuğumuz için bir şeyler yapma gayreti olsun bizde. Haydi teknolojinin getirdiği güzellikleri biraz da çocuğumuzun hayrına olacak bir işte kullanalım.

O güzel çocuklarımızın hafızasında hep televizyon reklamları veya müzikler yer etmesin. Ona hem dünyasını hem de ahiretini kazandıracak çok önemli bir hakikat olan Kur'an, yavrumuzun şuuraltına şimdiden yerleşsin.

KUR'ÂN'IN BÜYÜLEYİCİ İFADELERİ

Hz. Ömer'i ulaşılmaz saadetlere erdiren şey,
Kur'ân'daki büyüleyici keyfiyet; ilâhî edâ ve
ifadenin gönüller üzerinde bıraktığı izlerdir.

Ali DEMİREL

Kur'ân'ın büyüleyici ifadeleri onu kendisine çağırıyordu.

Bir gece Mekke'de müdavimi olduğu meyhaneye gitmek üzere yola çıkmıştı. Meyhanenin kapandığını görünce içki içip eğlenebileceği başka yerler aramıştı. Zira o devrin insanı, bu fani dünyada bekayı yakalayacak sermayeleri olmadığı, gönüllerine itminan verecek bir mana bulunmadığı için huzursuzdu. Onun için içki, kumar, zevk, eğlence, karşı cinse müptela olma gibi şeylerle teselli arıyorlardı. O gece Ömer de kendini avutacak şeylerin peşine düşmüştü. Aslında boşuna meyhane arıyordu. Çünkü o gece bütün kapılar sürmeliydi. Ömer için tek açık kapı vardı; o da Beytullah'ın, Allah'ın evinin kapısıydı.

Oraya gidecek ve takdir-i ilahiyle Allah Rasulü'nü görecekti. Neden sonra Kabe'ye gitmeye karar verdi. Her yer sessizdi. Sadece küfre karşı tek başına duran, Kabe'nin içindeki üçyüz altmış putaya meydan okuyan Hz. Muhammed (s.a.s)'in sesi duyuluyordu. O'nu orada görünce içinde bir burkuntu hissetti ve "Bu gece şu adamı dinleyeyim." dedi. Allah Rasulü, Hacerü'l-Esved'le Rûkn-ü Yemani'nin arasında duruyordu. O'na doğru yaklaştı. Kendinden geçmiş bu büyük insan, adeta vecd hali yaşıyordu. Kendine, sesine, Kur'ân'ına kulak vermeyen insanlardan adeta küsmüş gibi Mevlayı Müteal'e bütün teveccühüyle dönmüş, Kur'ân okuyor ve namaz kılıyordu. Bulunduğu yerden Allah Rasulü'nün okuduğu Kur'ân-ı Kerimi dinlerken, artık ayakları vücu-

dunu taşıyamaz hale gelmişti. Diz üstü çökerken hiçkırı hiçkırı ağlıyordu.

Ömer, perdenin altında müteessir olmuş, içindeki buzlar erimeye başlamıştı. Başlamıştı ama onu birkaç gün sonra gururundan istifade ederek yeniden tahrik etmişlerdi. "Muhammed'i sen halledersin. Onun başını kesip getirirsen Mekke'deki fitneyi yok etmiş olacaksın" demişlerdi. Ömer, aziz bir insandı, onurluydu. Madeninde altın vardı fakat henüz Allah Rasulü'nün potasına tam düşmediğinden içinde posa da vardı. Bu da hükmünü icra edecek, son posalığını yapacaktı. Kılıcını kuşanmış, Hz. Muhammed (s.a.s)'in mübarek başını kesmeye azmetmişti. Yolda Nuaym karşısına çıkmıştı. Onun Allah Rasulü'nü öldürmeye gittiğini kendi ağzından dinleyince "Sen önce kendi eniştenle kızkardeşini hallet" deyiverdi. Aslında Nuaym, bu sözleri ile ona şunları demek istiyordu: "Ömer, sen boşuna uğraşıyorsun. Hz. Muhammed (s.a.s)'in kapısı sürmelidir. Zannediyor musun birini Allah (c.c.) vazifelendirir de sonra O'na zarar dokundurur? Zannediyor musun beşeri irşad için gönderdiği kimsenin başını Allah, Ömer'e teslim eder.

Kızkardeşini kanlar içinde yere sermişti.

Bu hakikat karşısında kendinden geçen Ömer, artık iyice sarsılmış, sağından solundan kopup gidenler karşısında bütün kuvve-i maneviyesi kırılmıştı. Neydi bu kuvve-i kudsiyye? Neydi bu cazibe? Neydi bütün insanları birer birer putlardan ayıran güç? İşte onu öğrenmek istiyordu. Kızkardeşinin kapısına vardığı an Kabe'de duyduğu nameyi, yani Kur'an-ı Kerim'in sesini duyuverdi. Tâhâ suresi, Hz. Habbab tarafından talim ediliyordu. Kapalı kapılar arkasında, esrarengiz evlerin duvarlarının verasında Kur'an-ı Kerim öğreniliyor ve öğretiliyordu. Zira müşrikler, Allah ve Rasulullah demeyi, Kur'an okumayı yasaklamıştı. Onun için bu yola başvurulmuştu. Ömer sesi duyunca hemen içeri daldı. Bu sırada muallim saklanmıştı. Kızkardeşi ve eniştesi Ömer'i karşılamışlardı. O bir tokatla eniştesini yere seriverdi. Zaten develerin

boynunu büküp altına alan bu adama karşılık veremezlerdi. Kızkardeşi üzerine atlayınca bir tokat da ona indirmiş ve kardeşinin ağzını kanlar içinde bırakmıştı. Ne olduysa işte o anda oldu. Rahmet adeta galeyana geldi. Kızkardeşi ellerini açıp kanlı ağızıyla Mevlayı Müteal'e yalvarınca Ömer de kendine gelmiş, düşünmeye başlamıştı. Ne günahı vardı bu masumların? İki de kanlar içinde yere serilmişti. Ne yapıyorlardı bunlar acaba? "Allah" diyorlardı. Kur'an okuyorlardı. Ömer yumuşamış, artık buzları bir daha katılaşmamak üzere erimeye başlamıştı. Yavaş yavaş titreyen eli ve ayağıyla birazdan Allah Rasulü'ne teslim olacaktı. "Şu okuduğunuzu bana getirir misin?" dedi. Tâhâ suresinden sadece bir sayfa kadar parçayı getirip verdiler.

Gerçek tabip Sensin, Yâ Rasulallâh!

Ömer kendinden geçmiş bir vaziyette okuyor, okuyordu. Kur'an ona da tesir etmişti. "Beni O'na götürün." dedi. Mesele çoktan Rasulü Ekrem'e ulaşmıştı. Ömer geliyordu. Üç gün evvel müslüman olan Hz. Hamza kapının arkasına sığramış, "Niyeti iyiyse başgöz üstüne geldi, niyeti kötüyse elini kılıcına indirmeden başını indiririm onun!" demişti. Ömer, o dev Ömer, iki metreye yaklaşan boyuyla manevi haşmetiyle Allah Rasulü'ne teslim olmaya gelmişti. Kendisini onun kucağına atıverdi ve hal diliyle Allah Rasulü'ne şunları söyledi: "Yıllarca bomboş dolaştım, dertlerimin dermanını bulamadım. Sonunda gerçek tabib Sana, Ya Rasulallah, Sana geldim." Hz. Ömer'e tesir eden ve onu Allah Rasulü'nün bendesi haline getiren, ulaşılmaz saadetlere erdiren şey Kur'an'daki büyüleyici keyfiyet; ilahi eda ve ifadenin gönüller üzerinde bıraktığı izlerdir. Allah böylesine tertemiz, berak duyguların insanın içinde vücut bulmasına sebebiyet veren Kur'an'ın heyecanına gönüllerimizi makes eylesin. Kur'an'ın o kaskatı asırda meydana getirdiği gönül heyecanını, tıpkı o asır gibi Kur'an'ın getireceği havaya muhtaç şu asrın insanına da lutfeylesin.

KUR'ÂN'I KENDİMİZE UYDURMAYALIM

ebû Kinâne anlatıyor: "Ebû Mûsâ el-Eş'arî (r.a.) üç yüze yakın hâfızı bir araya toplayıp Kur'ân'ın yüceliğinden bahsederek şunları söyledi: Bu Kur'ân sizler için hem sevap hem vebâl kaynağıdır. Kur'ân'a uyunuz, onu kendinize uydurmayınız. Kur'ân'a ittibâ edeni Kur'ân cennet bahçelerine indirir. Kur'ân'ı kendisine uydurana da Kur'ân tepesi üstü cehenneme atar." (Ebû Nuaym, el-Hilye, 1/257.)

Ebû'l- Esved ed-Düelî babasının şöyle dediğini naklediyor: "Bir gün Ebû Mûsâ el-Eş'arî (r.a.) ilgililere, "Bugün yanıma kariler (Kur'ân'ın lâfzına ve mânâsına âşinâ olanların) dışında kimseyi sokmayın." diye emir verdi. Üç yüz dolayında kari huzuruna çıktık. Bize vaaz edip şunları söyledi: Sizler memleketin karilerisiniz. Uzun emeller peşine düşmeyin. Yoksa Hıristiyan ve Yahudilerin gönülleri katılaştığı gibi sizin de kalbleriniz katılaşıp.

Abdullah b. Mes'ûd (r.a.) diyor ki: "Kur'ân'ı ezberlemiş kimse, insanlar uykuda iken gece kalkıp ibâdet etmesiyle, halk yemek yerken oruç tutmasıyla, başkaları gülüp eğlenirken kederlenmesiyle, insanlar gülerken ağlamasıyla, halk birbirleriyle kaynaşırken susmasıyla, insanlar kibirlenirken alçakgönüllülüğüyle tanınmalıdır. Kur'ân'ı ezberlemiş kimsenin ağlaması, üzgün durması, düşünceli, vakarlı, bilgili ve suskun olması gerekir. Kur'ân okuyucusu, katı yürekli, gafil, çığırktan, hemen öfkelenen biri olmamalıdır." (Ebû Nuaym, el-Hilye, 1/130.)

Enes (r.a.), üvey babası Ebû Talhâ'nın (r.a.) şöyle dediğini naklediyor: "Bir gün mescite gittiğimde Peygamberimiz'in ayakta Suffe ehline Kur'ân okuttuğunu ve açlıktan karnına taş bağladığını gördüm." (Ebû Nuaym, el-Hilye, 1/342.)

"Kur'ân'ı
kendisine
uydurana da
Kur'ân,
tepesi üstü
cehenneme
atar."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ هَذَا الصَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغْضُورِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

KUR'ÂN, KALBLERİN BAHARIDIR

“Bilgisi
gereğince
yaşamayan
alim, bilgisizliği
yüzünden
haksızlığa
sapan bilgisiz-
den farksızdır.”

Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurur: “Kim Kur’ân’dan bir ayet dinlerse, ona kat kat sevap yazılır. Kim de ondan bir ayet okursa, kıyamette onun için bir nur olur.” (Müsned 2/341)

Bir akşam Resul-i Ekrem Efendimiz (s.a.s.) Hz. Aişe’yi bekliyordu. Hz. Aişe (r.a.) gecikmişti. Resul-i Ekrem nerede kaldığını kendisine sorunca, Hz. Aişe: “Ey Allah’ın Resulü! yoldan geçerken bir Kur’ân sesi duydum, onu dinledim. Öyle güzel Kur’ân okuyuş daha önceden duymamıştım.” dedi. Bunu merak eden Resul-i Ekrem kalktı ve adamcağızın Kur’ân’ını uzun müddet dinledi ve döndüğünde şöyle buyurdu: “Bu Ebû Huzeyfe’nin azadlı kölesi Salim’dır. Ümmetimde böyle Kur’ân okuyanları bulduran Allah’a hamederim. (İbn Mâce, İkâme 176; Müsned 6/165)

Hz. Ali (r.a.) şöyle demiştir: Allah’ın kitabını öğreniniz; çünkü Allah’ın kitabı sözlerin en üstünüdür. Kur’ân hakkında bilgili olmaya çalışınız; çünkü Kur’ân kalplerin baharidir. Kur’ân nurundan şifa dileyiniz; çünkü Kur’ân kalplerdeki hastalıklara şifadır. Kur’ân’ı güzel bir şekilde okuyunuz, çünkü ifadelerin en güzeli Kur’ân’dır. Kur’ân yanınızda okunduğu zaman, susup onu can kulağıyla dinleyiniz ki size merhamet edilsin. Kur’ândan bir şey öğrendiğinizde onunla amel ediniz ki hidayete ermiş olasınız. Zira bilgisi gereğince yaşamayan alim, bilgisizliği yüzünden haksızlığa sapan bilgisizden farksızdır. (İbn Kesir, el-Bidâye 7/30)

Muhammed İbn Kâb el-Kurazî: “Kıyamet günü insanlar Kur’ân-ı Kerim’i Allahu Teala’dan dinledikleri zaman, âdeta yeniden duyuyormuş gibi kendilerine haşyet verecektir.”

عَمَلٌ رَفِيعٌ بِالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ بِرَبِّكَ
مِنْ رَبِّكَ بِالْحَيَاةِ وَالرِّبَا وَالرِّبَا بِالْحَيَاةِ
مُرَدُّ قُرْطَابٍ وَقَالَ لِحَقٍّ مِنْ رِبِّكَ وَمَنْشَرِ
الذَّالِمِينَ مِنَ الْبِطْرِ وَالْحَاظِ بِهِمْ سِرًّا قُرْطَابٍ
ثَنَوِي الْمَحْوُوهِ بِبَيْرِ الشَّرْبِ وَسَادِ
الْمَلَأَمَاتِ الْإِنْفِغِ لِحَمْرٍ خَمْرٍ

از کار و کزاف و بیخوی که راستش از افزیدگار مر بسره

از برای ستم کاران انشی کرد داراید بدگنیشار سرا برده

بندگی از برای انسان بد شرابی و بدست

GAFLETLE OKUNAN KUR'ÂN

Efendimiz (s.a.s.) buyurur ki: "Kalpleriniz, Kur'ân'ı dikkatli şekilde dinlediğiniz sürece onu okuyunuz. Kalben ondan ayrılınca, okumayı bırakınız." (Buhârî, fedâilü'l-Kur'ân 37) İbn Mesud (r.a.): "Hafızlara yakışan, insanlar uykuya daldıkları zaman gecesini, lafa daldıkları zaman gündüzünü bilmeli (Bu sırada Kur'ân okumalı). İnsanlar neşelendikleri zaman, Kur'ân'ın hüzün ayetlerini, güldükleri zaman ağlatıcı ayetlerini, lafa daldıkları zaman, sükut ve tefekkürü emreden ayetlerini, kibirlenip kendilerini beğendikleri zaman, tevazuu emreden ayetlerini hatırlamalıdır. Yine hafızlara yakışan vakur ve halim olmaktır. Kötü huylu, kavgacı, bağıırıp çağırıcı ve hiddet sahibi olmamalıdır. Enes İbn Malik (r.a.): "Çok Kur'ân okuyucuları vardır ki Kur'ân onlara lanet eder."

Hasan-ı Basri (r.a.): "Siz Kur'ân'ı merhale, geceyi de binek kabul ettiniz. Geceye biner, onunla Kur'ân merhalelerini aşarsınız. Halbuki sizden evvelkiler Kur'ân'ı Allah'ın emri telakki eder, gece üzerinde düşünür, gündüz tatbikatına girişirlerdi. Meysere (r.a.): "Asıl garip, zalimin ezberinde bulunan Kur'ân'dır." demiştir.

"HÜZÜN KUYUSU NEDİR?"

Ebû Huzeyfe (r.a.) Hz. Peygamber'in (s.a.s.) şöyle buyurduğunu nakleder. "Hüzün kuyusundan Allah'a sığın". Sahabiler, "Ya Resulallah! Hüzün kuyusu nedir ki?" diye sordular. Efendimiz de "Cehennemde bir vadidir ki, cehennem günde dört yüz defa ondan Allah'a sığınır" buyurdu. "Oraya kim girecek?" dediler. "O, amelleriyle gösteriş yapan Kur'ân okuyucuları için hazırlanmıştır. Allah katında Kur'ân okuyucuların en sevimsizi, zalim yöneticileri ziyaret eden (onlarla içli dışlı olan) Kur'ân okuyucularıdır." cevabını verdi. (İbn Mâce, Mukaddime, 23)

"Kur'ân okuyunuz.

Kalben ondan ayrılınca
okumayı bırakınız."

(Hadis-i Şerif)

HZ. ÖMER'İN KUR'ÂN OKUYANLARA ÖĞÜDÜ

Kinâne el-Adevî anlatıyor: "Ömer b. Hattâb (r.a.) ordu komutanlarına, "Kur'ân'ı ezberlemiş insanları tespit edip bana gönderin, onları maaş alanlar arasına katıp etrafa göndereyim, insanlara Kur'ân'ı öğretsinler." diye yazmıştı.

Ebû Mûsâ el-Eş'arî (r.a.), Ömer'e şu cevabı yazdı: "İdarem altında olan yerlerde Kur'ân'ı ezberleyen erkekler üç yüz küsur kişiye ulaştı."

Ömer (r.a.) "kurrâ"lara (O devirlerde "kurrâ" tâbiri Kur'ân'ın lâfzına ve mânâsına âşinâ olan bilgiler anlamında kullanılırdı.) hitaben şu mektubu yazdı: "Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Allah'ın ku-

lu Ömer'den Abdullah b. Kays ile yanında bulunan Kur'ân hâmillerine. Selâm size.

Bu Kur'ân, sizler için sevap, şeref ve bir hazinedir. Ona uyunuz, onu kendinize uydurmayınız.* Kim Kur'ân'ı kendisine uydurursa Kur'ân o kimseyi tepeüstü düşürür, tâ cehenneme atıverir. Her kim de Kur'ân'a tâbi olursa Kur'ân onu Firdevs cennetlerine ulaştırır. Gücünüz yeterse Kur'ân'ın sizlere şefaathçi olmasını, hasmınız olmamasını te'mine çalışınız. Zira Kur'ân'ın şefaath ettiği kimse cennete, davacı olduğu şahıs da ateşe girer.

Biliniz ki bu Kur'ân hidâyet gözeleri, ilim tomurcuklarıdır. Rahmân katından gelen kitapların en tazesidir.

Allah, kör gözleri, sağır kulakları, perdeli gönülleri onunla açmaktadır.

Biliniz ki bir kul gece kalkarak ağzını misvaklayıp abdest alsın, sonra tekbîr alıp namaza dursa ve Kur'ân okumaya başlasa Allah ağzını bu kimsenin ağzı üzerine koyar ve, "Oku, oku! Şu tertemiz ve güzel kokan ağzınla oku, sana kutlu olsun." der. Dikkat ediniz, namaza durarak Kur'ân okumak kapalı bir hazine ve ortaya konmuş bir hayır (sofrası)dır. Binâ-enaleyh elinizden geldiğince Kur'ân'ı sık sık namazda okumaya çalışınız. Namaz karanlığı gideren bir aydınlık, zekât yol gösteren bir kılavuz, sabır ferahlatıcı bir ışık, oruç kalkan, Kur'ân da ya aleyhinizde

ya da lehinizde bir hüccettir (delildir). Kur'ân'a hürmet gösteriniz, saygısızlık etmeyiniz. Allah Kur'ân'a ihtiramda bulunanı şereflendirir, saygısızlık yapanı da zelil kılar.

Biliniz ki kim Kur'ân'ı okuyup ezberler, onunla amel eder, muhtevasına tâbi olursa Allah katında duâlarından birinin kabul edileceği kesinleşir. İsteddiği takdirde Allah, duâsının gereğini hemen bu dünyada verir, istemezse âhireti için saklanmış olur. Şunu da biliniz ki iman edenler ve yalnız Rablerine güvenenler için Allah katında bulunan mükâfatlar daha iyi ve daha süreklidir." (İbn Zenceveyh, el-Kenz: 1/217.)

* Ebû Mûsa el-Eş'arî de aynı sözü söylemiştir. Bkz.: s. 32

KUR'ÂN, İNDİĞİ GİBİ OKUNMALIDIR

*M*alesef biz doğru düzgün Kur'ân-ı Kerim okumayı unutmuşuz. Hatta İmam Hatip liselelerinde ve ilâhiyatlarda bile bu eğitim insanımıza tam tekmil verilemiyor. Kur'ân kursları ölçüsünde verilemiyor, desem kimse bana alınmasın.

Hafız Münâvi'den nakledilen bir vak'a: "Bir genç, hafızlığını ikmal ederken hemen her gün sabahlara kadar uyumayıp Kur'ân-ı Kerim'i hatmeder. Ertesi gün de tabii olarak hocasının karşısına rengi solmuş, benzi sararmış olarak çıkar. Hem maddî hem de mânevî açıdan kendisine müşid olabilecek kapasitede olan hocası, bu durumun sebebinin onun ders arkadaşlarına sorar. Onlar cevaben, 'Üstadımız, bu talebeniz hemen her gün sabahlara kadar uyumayıp Kur'ân-ı Kerim'i hatmedip duruyor' derler. Üstad,

talebesinin Kur'ân-ı Kerim'i böyle okumasını arzu etmediği için bir gün onu karşısına alır ve 'Evlâdım! Kur'ân indiği gibi okunmalıdır. Bugünden itibaren sen Kur'ân'ı, şu ana kadar okuduğun gibi değil de beni karşında farz ederek, dersini bana takrir ediyormuşsun gibi oku' tavsiyesinde bulunur. Genç gider, hocasının tavsiyeleri çerçevesinde o gece Kur'ân-ı Kerim'i okur ve sabah hocasının huzuruna geldiğinde, 'Efendim, bu gece ancak Kur'ân-ı Kerim'i yarısına kadar okuyabildim' der. Üstad, 'Pekâlâ, bu gece de Kur'ân-ı Kerim'i doğrudan doğruya Resûl-ü Ekrem'in (sallallahu aleyhi ve sellem) huzurunda okuyor gibi oku!' emrini verir. Talebe "Kendisine Kur'ân nazil olan zâtın huzurundayım, doğru okumalıyım" düşüncesiyle o gece Kur'ân'ı daha dikkatli tilavet eder. Ertesi gün üstadına Kur'ân-ı Kerim'in ancak dörtte birini okuyabildiğini söyler. Üstadı talebesindeki terakkiyi görünce, bir müşidin müridinin dersinin arttırması gibi, 'Bugün o emin melek, Cibril'in Resûl-ü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem)'e tebliğ ettiği anda dinliyor gibi oku!' der. Talebe ertesi gün 'Vallâhi üstadım, bugün ancak bir sûre okuyabildim' der. Üstad son adımı atar: 'Evlâdım! Şimdi de onu, binlerce hıcabin verasında bulunan Mevlâ-yı Müteal'in huzurunda okuyor gibi oku! Düşün ki, okuduğunu Allah (celle celâluhû) dinliyor, senin için indirdiği kelâmını senin ile mukâbele ediyor.' Talebesi ertesi gün ağlayarak üstadının karşısına gelir ve şöyle der: 'Üstadım, "Elhamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Errahmanirrahim. Mâlikî yevmi'd-dîn" dedim; ama "İyyake na'büdü" demeye bir türlü dilim varmadı. Çünkü "Sadece sana kulluk yaparım" diyeceğim; diyeceğim, fakat ben o kadar çok şeye kulluk yapıyorum ve o kadar çok şey karşısında serfûrû ediyorum ki, onun karşında hazır ve nazır olduğumu mülâhazaya alınca "İyyake na'büdü"yü aşamadım."

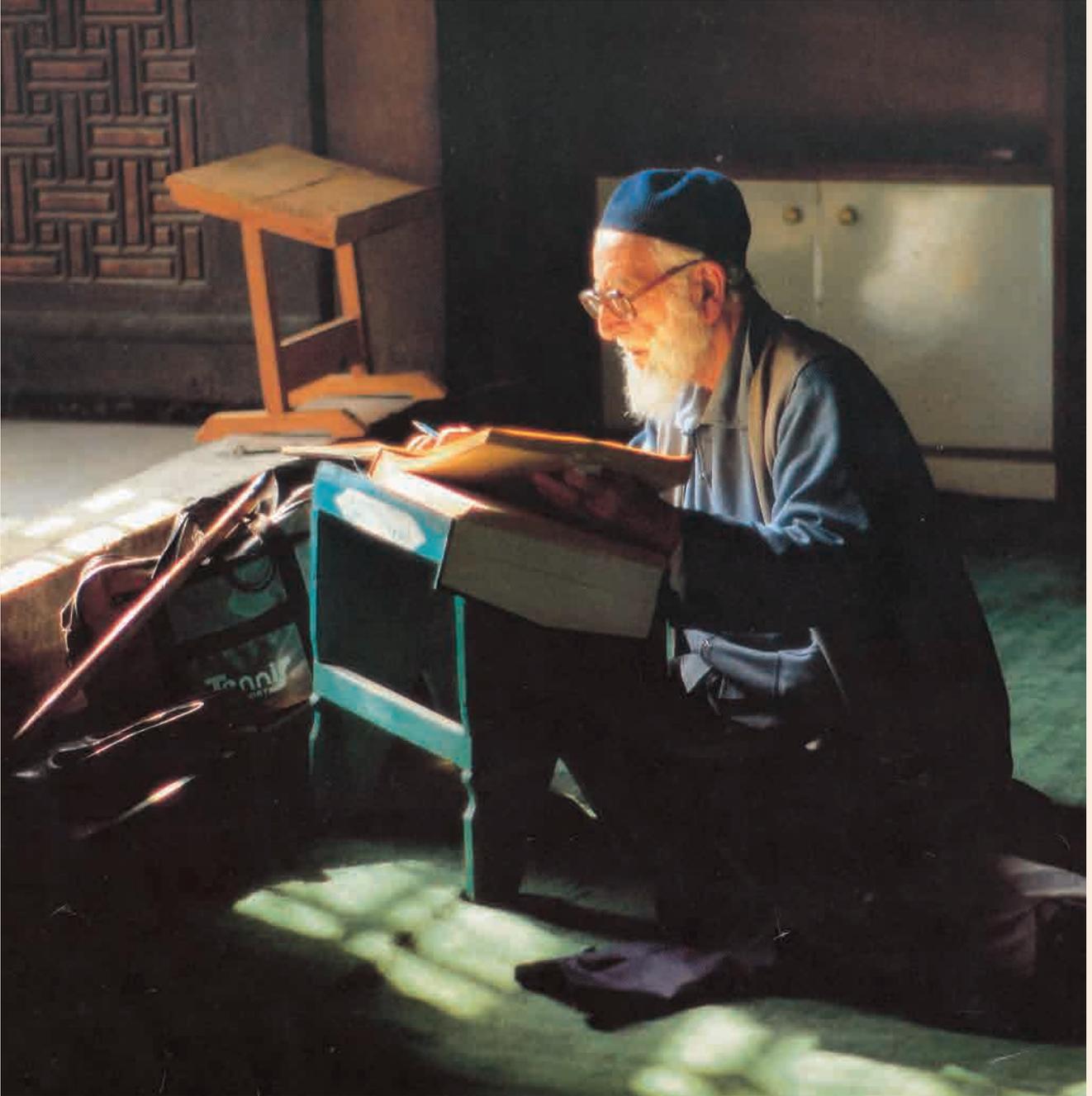
Hafız Münâvi, bu gencin fazla yaşamadığını, bir iki gün sonra vefat ettiğini kaydeder. Onu bu seviyeye getiren o bilge ve mânâ eri üstad, gencin mezarının başında onun ahvalini müşahede

ederken, delikanlı, hocasının duyabileceği bir sesle, "Üstadım, ben hayyim (hayattayım). Hayy u Kayyum olan Sultanlar Sultanı'nın huzuruna vardım ve hiç hesap görmedim" diye konuşur.

Bu menkıbeyi nakletmekle "Bu ölçüler içinde Kur'ân'ı okumuyor veya okuyamıyorsanız onu okumayın!" demek istemiyorum. Fakat şu da unutulmaması gereken bir hakikat ki *ruhumuzda inkılâplar meydana getirmeyen Kur'ân'ın ferdi*

ve içtimâî hayatımızda müessir olacağı düşünülemez. Biz Kur'ânla değişebilmeli, onun ufkuna yönelebilmeli, onu kendi derinlikleriyle duymalıyız ki o da esrarını sinelerimize boşaltsın.

Keşke çeşitli vesilelerle bir araya gelindiğinde, çok değil, bir on dakika bu işe ayrılrsa; ağız düzgün bir kişi talimde bulunsa; bilenler bilmeyenlere talim etse; bire bir mukabele şeklinde Kur'ân okunsa. Keşkel! (M. Fethullah Gülen, Sohbet-i Canan s. 43-45)

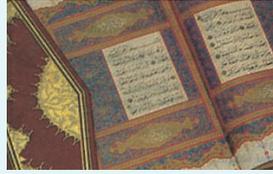

KUR'ÂN'I SESLERİNİZLE GÜZELLEŞTİRİNİZ

"Kur'ân'ı seslerinizle güzelleştiriniz." hadisini teyid eden "Kur'ân-ı Kerim'i telhini üzerine okuyunuz" hadîsi de vardır. Manası şu olsa gerektir: "Kur'ân-ı Kerim'in, kendine has üslubu, edası, musikisi vardır. Öyle ise siz de onu, kendi kametine uygun şekilde seslerinizle güzelleştiriniz." Efendimiz'in (s.a.s.) herkesten Kur'ân-ı Kerim dinlediğine dâir fazla birşey bilmiyoruz. Ama Übeyy b. Ka'b'tan, Abdullah b. Mes'ûd'dan dinliyordu. Evet, herkes güzel okuyamayabilir, ama ihlaslı olması mümkündür. İhlaslı olunca, kimse dinlemese Bediüzzaman'ın dediği gibi "Melekler dinler." Evet, sizin nice kerih gördüğünüz şey vardır ki, o Allah indinde çok kıymetlidir. Mesela, oruçlunun ağız kokusu, Allah indinde miskten daha enfestir. İhlâsla okunan Kur'ân-ı Kerim de öyledir.

(M. Fethullah Gülen, Fasıldan Fasıla, 1/255)

"Kur'ân'ın sönmez ve söndürülmez manevi bir güneş hükmünde olduğunu bütün dünyaya ispat edeceğim." (Bediüzzaman)

SÖNDÜRÜLMEZ GÜNEŞ

Said Nursi Hazretleri, Van'da Tahir Paşa'nın yanında iken bir gazeteden, İngiliz Müstemlekat Nazırının, İngiliz Mebuslar Meclisinde, elindeki Kur'ân'ı göstererek: "Bu Kur'ân Müslümanların elinde kaldıkça biz onlara hakikî hakim olamayız. Ya Kur'ân'ı ortadan kaldırmalıyız veya onları Kur'ân'dan soğutmalıyız!" dediğini okur. Bunun üzerine ruhunda bir feveran ve gayret uyanır "Kur'ân'ın sönmez ve söndürülmez manevî bir güneş hükmünde olduğunu, ben dünyaya ispat edeceğim ve göstereceğim." der.

KUR'ÂN OKUMA ÂDÂBI

- ✽ Abdestli olsa da kıraat için abdest almak mustahabtır. Okurken yellenme ihtiyacı olan kıraatı kesmelidir.
- ✽ Cünüb ve hayızlı kimsenin kıraatı haramdır. Mus-hafa dokunmadan sadece bakarak ve kalbten tilavetleri caizdir. Ağzı pis olanın kıraatı da mekruhtur ki haram diyenler dahi mevcuttur.
- ✽ Kur'ân okumadan önce temizlik ve hürmet maksadıyla misvaklanmak da sünnettir.
- ✽ Temiz bir mekanda okumak da mustahabtır ve en efdal mekan meşicidlerdir.
- ✽ Kibleye yönelmek.
- ✽ Allah Teâlâ'nın: "Kur'ân okuyacak olduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın" âyeti (Nahl, 98) gereğince Kur'ân okumaya başlarken eûzü çekmek. İstiaze, tercih edilen görüşe göre aşikar söylenmelidir. Okuyan, topluluğa rastlarsa selam verir ve kaldığı yerden devam eder. Tekrar eûzü çekmeye (istiazeye) gerek yoktur yaparsa bu da bir fazilettir. Biriyle konuşmak için kıraatı kesmek mekruhtur.
- ✽ Tevbe Sûresi hariç her sûrenin başında besmele çekmek.
- ✽ Okunan Kur'ân âyetlerini huşû ile dinleyip anlamları hakkında düşünmek. Allah Teâlâ, Muhammed Sûresi'nin 24. âyetinde bu hususa işaretle meâlen: "Onlar Kur'ân'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri mi kilitli?!" buyurmaktadır. Ayetleri tekrar tekrar okumakta beis yoktur. Ayetin mevzusuna göre ona mukabelede bulunmak mustahabtır.
- ✽ Okurken hüznü okumak, ağlamak, ağlamıyorsa ağlamaklı okumak da mustahabtır. Ağlamanın yolu tefekkürden geçer.
- ✽ Sesi güzelleştirmek ve Kur'ân'ı tane tane okumak (Müzzemmil, 4).
- ✽ Aceleci davranmamak.
- ✽ Kıraatta Tertil (Tecvid kaidelerine uymak) sünnettir.
- ✽ Okurken sesi güzelleştirmeye çalışmak sünnettir.
- ✽ Rahatsız olacak birilerinin yanında sessiz aksi halde sesli kıraat efdaldır.
- ✽ Mushaftan okumak ezberden okumaktan efdaldır.
- ✽ Arapça bilinsin bilinmesin başka dille kıraat caiz değildir.
- ✽ Şaz (kurala uygun kabul edilmeyen) kıraatleri okumaya iyi değil denmiştir fakat aslolan namaz haricinde caiz olmasıdır.
- ✽ Sureleri sıraya göre okumak evlâdır. Bir sureyi sonundan başına doğru okumak icmaen haramdır.
- ✽ Her bir sureden bir ayet okuyup geçmek de caiz değildir.
- ✽ Kur'ân okunurken susup dinlemek ve lüzumsuz işlerle uğraşmamak gerekir, sünnettir.
- ✽ Secde ayeti okununca tilavet secdesi gerekir.
- ✽ Kur'ân kıraatinin faziletli saatleri: a) Namaz, b) Gece, c) Gecenin ikinci yarısı, d) Akşam-yatsı arası, e) Sabah vakitleridir ki kıraat için keraat vakitleri olmaz.
- ✽ Hatimde efdal olan gün veya gecenin evvelinde yapılmalıdır.
- ✽ Hatim günü oruç sünnettir. Hatim sonrası dua mustahabtır.
- ✽ Hatimde Duhâ suresinden Nâs Suresine kadar tekbir alınır.
- ✽ Hatim bitince Fatıha ve Bakara suresinin ilk beş ayeti de okunur. Bu da sünnettir.
- ✽ Şafiiler hariç diğer üç mezhebe göre okunan 33 Kur'ânın sevabı ölümlere ulaşır.
- ✽ Kur'ân okurken tesbih ayetleri geldiği vakit, okuyan: "Sübhane Allah" ve "Allahu ekber" der. Dua ve istiğfar ayetleri geldiği vakit, Allah'tan iyilik diler. Azap ayetleri geldiği vakit bundan Allah'a sığınır. İnsan bunları diliyle söyleyebildiği gibi kalbindende geçirebilir.

KUR'ÂN'I ÖĞRENİP OKUMAK ve DİNLEMEK

✽ Her müslümana, namazı caiz olacak kadar Kur'ân-ı Kerîm'den ezberlemek bir farz-ı ayndır. Fatiha sûresi ile diğer bir sûreyi ezber etmek de vacibdir; bununla farz da yerine getirilmiş olur. Kur'ân-ı Kerîm'in diğer kısımlarını ezberlemek de, Müslümanlar için bir farz-ı kifayedir.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i namaz dışında Mushaf'a bakarak okumak, ezber okumaktan daha faziletlidir. Çünkü böyle yapmakla okuma ibadeti ile Mushaf'a bakma ibadeti toplanmış olur.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i namaz dışında da kıbleye yönelerek ve güzel elbise giyerek taharet üzere okumak müstehabdır. Başlarken "Eûzü Besmele"yi okumak da müstehabdır.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i ayda bir defa hatmetmek iyidir. Senede bir, kırk günde bir, haftada bir hatmedilmesini tercih edenler de vardır. Üç günden az bir zamanda hatmedilmesi müstehab değildir. Çünkü böyle az bir zaman içinde Kur'ân-ı Kerîm'in manalarını düşünmek mümkün olamaz. Tecvidi bile gözetilemez.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i dinlemek bir farz-ı kifayedir. Bununla beraber başka bir işle uğraşmakta olan kimselerin yanında Kur'ân âyetlerinin sesli olarak okunması uygun değildir. Bu durumda Kur'ân'ı dinleyenler değil, okuyanlar günah işlemiş olur.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i okumak, nafîle ibadetten ve aşikâre okumak, gizli okumaktan ve dinlemek de okumaktan daha faziletlidir. Yeter ki, işte gösteriş bulunmasın.

✽ Bir kimse yürürken veya bir iş görürken Kur'ân-ı Kerîm'i okuyabilir. Yeter ki bu durum, Kur'ân'ın gafletle okunmasına sebebiyet vermiş olmasın.

✽ Namaz kılınması mekruh olan vakitlerde dua etmek, tesbihde bulunmak ve Peygamber Efendimize salât ve selâm getirmekle meşgul olmak, Kur'ân-ı Kerîm'i okumaktan daha faziletledir.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i güzel sesle ve tecvid kurallarına uyarak okumak, müstahabdır. Bir hadîs-i şerîfde şöyle buyurulmuştur: "Her şeyin bir süsü vardır. Kur'ân'ın süsü de, güzel sestir." Fakat tecvide aykırı şekilde ses yükseltip alçaltmalar ve nağme yapmalar caiz değildir. Kelimeleri değiştiren bir okuyuş, ihtilafsız haramdır. Böyle bir hata ile okuyan kimseye doğrusunu bildirmek, işiten kimse için bir borçtur. Ancak bu yüzden aralarında bir kin doğacak olursa uyarma terk edilir.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i okuyup öğrenmiş olan kimse, sonra Kitab'dan okuyamayacak derecede unutacak olsa günahkâr olur.

✽ Kur'ân-ı Kerîm'i okumak bir ibadet olduğu gibi, başkasına da öğretmek pek büyük bir ibadettir. Bir hadîs-i şerîfde şöyle buyurulmuştur: "Sizin en hayırlınız, Kur'ân'ı öğrenip başkalarına da öğretmenizdir..." Diğer bir hadîs-i şerîfte de şöyle buyurulmuştur: "Güzel Kur'ân okuyan Müslümanlar, Cennet ehlinin arif olanlarıdır." Kur'ân-ı Kerîm, maddî ve manevî, bedenî ve kalbî bütün hastalıkların şifasıdır. Nitekim "Kur'ân devâdır" hadîs-i şerîfi de bunu bildirmektedir. Artık her Müslüman için gerekmez mi ki, Kur'ân-ı Kerîm'i bellesin, onu okumakla şeref lensin, birçok sevablara kavuşsun!..

✽ Kur'ân-ı Kerîm'in surelerinde ondört secde ayeti vardır ki, bunlardan birini okuyan veya işiten her mükellef için bir secde gerekir. Bu Secde âyetleri şunlardır: A'raf Sûresi: 206, Ra'd Sûresi: 15, Nahl Sûresi: 60, Neml Sûresi: 25, Secde Sûresi: 15, Sa'd Sûresi: 24'ün sonu, Fussilet Sûresi: 37-38, Necm Sûresi: 62, İnşikâk Sûresi: 18-19 ve Alak Sûresi: 19. ayetin sonundadır.

✽ Kurân okurken "Tecvid"e dikkat edilmelidir tecvid, Kur'ân okurken harflerin ağızdan çıkış yerlerine dikkat ederek her harfin hakkını vermek, tilâvet kaidelerine riayet etmek demektir.

KUR'ÂN, KÂİNAT KİTABININ TERCÜMESİDİR

Kur'ân-ı Kerim, "Allah'ın Kelâm sıfatından gelmiş olup, O'nun Tekvin sıfatından gelen şu kâinat kitabının bir tercümesidir. Evet, kâinat bir kitaptır. Satırlarıyla, sayfalarıyla, muntazam olarak dizilen bu kitabı okuyacak bir mütâlaacı gerekmektedir. O mütalâacı ise insandır ve bu kitabın tefsiri de Kur'ân'dır... Kâinat Kâinatullah, Kur'ân Kelâmullah, insan da Abdullah'tır. Bu üçünün birbiriyle münasebetini tesis eden de ALLAH'tır"

Müslüman'ın Kur'ân'dan en iyi şekilde istifade edebilmesi için onu nasıl okuması gerektiği üzerinde düşünmesi gerekir. Bunun üzerinde düşünen az olduğu gibi, tavsiye edileni tatbik edenler ise daha da azdır.

Bu öyle ışık kaynağı bir Kitab'dır ki; gönül verip arkasına düşenlerin ruhlarında hürriyet düşüncesi, adalet anlayışı, kardeşlik ruhu ve başkaları için yaşama arzusunu tutuşturarak, etten-kemikten varlıklara melekleşme âdâbını öğretip, onlara, iki cihan mutluluğuna giden yolları gösterir ve bu yolda kapıları ardına kadar açar...

Kur'ân'ın muhtevasını kavrayabilme ve onu seslendirebilme önemlidir. Zaten Kur'ân bütünüyle müzikaldir. Önemli olan, muhtevadan hareketle ondaki her bir kelimenin istediği seslendirmeyi, konumuna uygun olarak verebilmektir.

“BAKMANI DEĞİL OKUMANI İSTİYORUM”

Muhammed İkbâl der ki, "Gençlik yıllarımda, her sabah namazından sonra iki saat Kur'ân okuyordum. Babam yaptığım işi görmesine rağmen her sabah gelip soruyor, "Oğlum, ne yapıyorsun?" diyor, ben de elimdeki Mushaf-ı Şerif'i gösterip "Kur'ân okuyorum." cevabını veriyordum. Tam iki sene belki onlarca defa, elimde Mushaf'ı görmesine rağmen ne yaptığımı sordu. Birgün âdeti üzere tekrar sorunca, "Babacığım, biliyorsun ki Kur'ân okuyorum ama yine de ne yaptığımı soruyorsun. Bir şey mi demek istiyorsun?" dedim. Babam şöyle cevap verdi: "Evladım, evet biliyorum ki elinde Kitap var. Ama ben ona bakmanı değil, onu okumanı istiyorum. Muhammedim! Kur'ân'ı sana sesleniyor gibi okur ve her ayetten alacağın şeyleri alırsan o zaman gerçekten okumuş olur ve istifade edersin."

Maalesef, bizim insanımızın okuyuşunda da mana ve muhtevaya dikkat edilmiyor. Kur'ân düşünülüyor. Okuyanlar, sadece lafız olarak okuyorlar. Mutlaka onun da bir sevabı vardır. Kur'ân okuyan biri, onun kelimeleri ve harfleri adedince sevap kazanabilir. Hatta bazılarının göre nâfile namaz kılmaktansa Kur'ân okumak daha evlâdır. Fakat, esas olan onu hem okumak ve hem de anlamaya çalışmaktır. İmkânı varsa hafız olanlar, her gün sabah kalkınca bir cüz' Kur'ân okumalı ve o günkü namazlarını o cüz'le kılmalı. Böylece iki cüz okumuş olmalı. Çok meşguliyeti yoksa daha çok da okuyabilirler. Evet, insan her gün Kur'ân'ı Kerim için belli bir süre ayırmalı, onu okumaya ve anlamaya gayret göstermeli. Efendimiz, ümmetine âit negatif görüntülerden birini dile getirirken, "Onlar bir vadide, Kur'ân ayrı bir vadidedir." buyurmuştur.

Maalesef, en az beş asırdır Müslümanlar olarak böyle bir mahrumiyetin cenderesi içinde bulunuyoruz. Her müslümanın vazifelerinden biri de Kur'ân'ın bu gurbetine son vermektir.

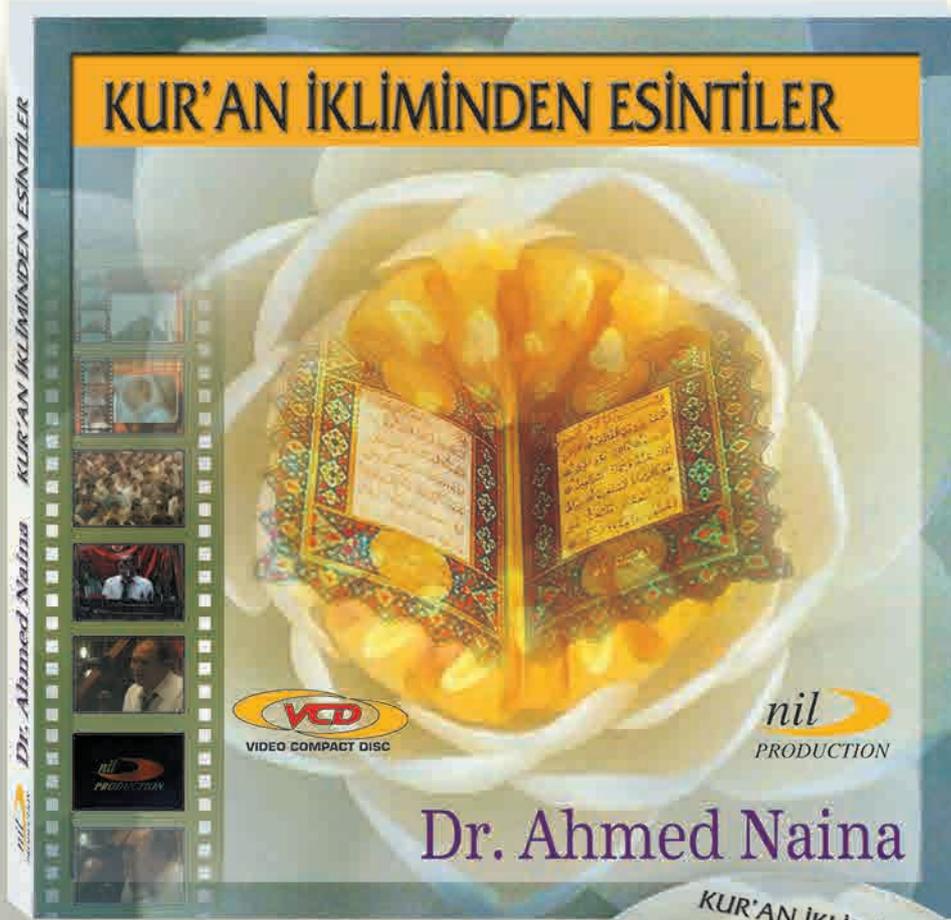
Efendimiz,
"Onlar bir
vadide, Kurân
ayrı bir
vadidedir."
buyurarak
Kurân'ın
gurbetini ifade
etmiştir.

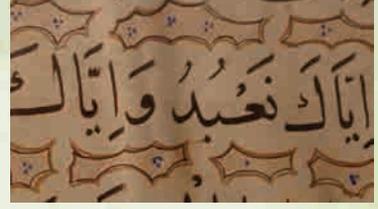
KUR'ÂN'I SESLERİNİZLE GÜZELLEŞTİRİNİZ

Hadis-i Şerif

Kur'ân ikliminden esintiler devam edecek...

KUR'ÂNÎ HÜZÜN

Cengiz İNANIR

K

ur'an okurken hüznle okunması gerektiği, çünkü O'nun hüznle indiği, Allah Resulü salallahu aleyhi ve sellem'in mübarek sözlerinden biri. Salim bir kafa ve duru bir gönülle okunduğunda, en azından bu türlü bir okuma cehdi ile Kur'an'ın huzuruna varıldığında, O'nun baştan sona bir hüzn musikisi olduğu anlaşılır. Ye'se götüren, insanın elini kolunu bağlayan, hayattan koparan, hissî bir hüzn değil bu. Tamamen aklî, insanın ve insanlığın halini serâpâ gözler önüne seren, hayatın gerçekleriyle yüz yüze gelmekle beraber insanı Ahiret'e yönelten bir hüzn. Ademoğlunun Cennet'ten çıkışını, çıkıp da Allah'ı unuttuğunu, kitabı kabul etmeyişini, peygamberleri öldürüşünü, kan döküşünü, yalana, iftiraya karışmasını, kendini bilmezliğini, tamamen dünya kesilmesini anlatan hüzn.

"VE İNSAN ALDANDI"

Sevginin yok oluşunu, yerini savaşların, intikamların, kahırların, katliamların alışını, kâinatın yaratılışında maya unsuru olan muhabbetin, tamamen bir aldanma ve aldatma vesilesi sayılmasını acı acı hikayeleştiiren hüzn. Değerlerin alt üst oluşunu, her şeyin gözle değerlendirilişini, insanı insan yapan değerlerin hiçbir kıymet ifade etmeyişini, merhametten

"Keşke,
uçak doğrudan
Türkiye'ye
gitmese de
Kazakistan'dan dolansa,
bu sohbetimiz
biraz daha
sürse"

mahrum tavırların revaç görmesini ve bütün bu mel'un sıfatları benimseyen insanların, insan kılıklı gölgeler şeklinde duruşunu ifade eden hüznün. Evet bütün bunlarla, "ve insan aldıandı" sözünün bütün gerçekleriyle müşahade edildiği hüznün.

Menfilerin halindeki bu hüznüleri yaşayacak olan hüznün insanların kendi hallerine de hüznle bakmaları, Kur'anî bir erdemdir: Rahmanî, Kur'anî olamama düşüncesinin hüznü, Rahman'ı ve Kur'an'ı tanıtamamanın, tanıtıp cenneti dünyaya taşıyamamanın hüznü, bir hiç uğruna ömür tüketenlere bir şey yapamamanın hüznü, yaşanan cevır, cebir ve zulümlere dur diyememenin hüznü, bu hüznülerin yaşanmaması için gösterilen gayretlerin yetersiz olduğunu Allah'a arz etme hüznü..

Ramazın ayı yaklaşırken daha da çok okunacak olan Kur'an'ı, bütün bu ve benzeri hüznülerle okumak, O'nun manasını derince anlamada insana fikir verecektir.

Bu vesileyle duyduğum bir hadiseyi sizlerle paylaşmak istedim. Hollanda'dan gelen ve yeni tanıştığımız bir gönül insanı anlatmıştı. "iki arkadaş uçağa bindik Türkiye'ye geliyoruz Ben biraz kalıplı olduğumdan bana ayrılan koltuğa otururken, yanımda oturan cılız yapılı insanı azıcık sıkıştırdım. Rahatsız olduğunu hissettirecek kadar yüzünü buruşturdu. Fakat özür dileyip yerimizi aldıktan ve biraz da vakit geçtikten sonra bize nereden geldiğimizi, kim olduğumuzu sordu. Biz de Hollanda'daki üniversite bünyesinde çalıştığımızı söyledik. Müslüman olduğumuzu öğrenince sorular sormaya başladı. Halkı Hıristiyan olduğu fakat bu inancın sadece dilde kalıp, çoğunluğun neye inandığını dahi bilemediği, kafaların karışık olduğu bu ülkede sorulması gayet normal sorular soruyordu adam bize. O sordukça biz

cevap verdik, biz cevap verdikçe adam şaşırıyor, hayreti arttı. Öyle sıcak bir ortam oluşmuştu ki, ne biz istiyorduk bu sohbetin bitmesini ne de o adam.

Hollanda'da Sosyoloji'den doktora yapıyor-muş. Bir araştırma için Kazakistan'a gidiyor-muş. Bize "Keşke uçak doğrudan Türkiye'ye gitmese de Kazakistan'dan dolansa, bu sohbetimiz biraz daha sürse." dedi ve arkasından ekledi: "Bakın, uçak dostlukları uçakta kalır, ne olur bizimki öyle olmasın, daha sonra da görüşelim." Bizden Kur'an'ın İngilizce'sinin olup olmadığını sordu. Biz, Felemenkçe'sinin dahi olduğunu söyledik ve Hollanda'ya döndüğümüzde mutlaka getireceğimizi bildirdik. Döndüğümüzde, uçakta vermiş olduğu adresi arayıp bu genç sosyologu bulduk. Bazı hediyelerle beraber İngilizce, Flemenkçe Kur'an da getirmiştik, çok sevindi. Anlaşılan bu süre zarfında çok düşünmüştü ki, bize aydınlık iklim doğru kaydığının sinyallerini veriyordu. "Ben de Müslüman olabilirim" dedi. O gün bugündür dostluğumuzu devam ettiriyoruz.

VESİLELER ARAMAK GEREK

Bu tür hadiseler, bize insanlığın ebedi ve evrensel, dünyevi-uhrevi, şahsi-ictimai düsturlar mecmuası Kur'an'a olan açlığı hususunda fikir veriyor. Gerçekten de çok çalışmamız gerekiyor. Hidayetin ne vesileyle, nasıl geleceği meçhul. Vesileler aramak icab ediyor. Bir derste mi, bir kısa yolculukta mı; herhangi bir vesileyle Kur'an'ın o tatlı hüznün iklimine, muhtaç sineleri çekip doyurmak lazım geliyor. Kendi hüznümüze ortak bulmak, bu tatlı hüznüleri taçlandırmak ve neticede "Yine de bir şey yaptım diyemem" esprisiyle yeni hüznün alışımlı gayretlere yelken açmak için Rabbinizden gayret, aşk, heyecan diliyoruz.

Kur'ân Okumaya İlk Adım

ELİFBÂ

Osman BİLGİN

“Bu Kur'ân pek mühim bir mesajdır.” (Sâd Sûresi, 38/67)

“Sizin en hayırlınız, Kur'ân-ı Kerîm'i öğrenen ve öğretendir.”

Acaba, Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerîm öğrenme ve öğretme, usulüne uygun araç ve metotlarla yapılıyor mu? Yüzlerindeki mutluluk ifadeleriyle cami bahçelerini dolduran yavrularımıza Kur'ân-ı Kerîm öğretme adına sunulan materyallerde, onların yaş ve ilgi seviyeleri dikkate alınıyor mu?

Bunlara olumlu cevap verebilmek hepimizin dileği; fakat maalesef; cepten çıkarılan, üçüncü hamur kâğıda basılmış rulo halindeki elifbalar, bunlarla yapılacak eğitimin de ne derece sağlıklı olacağına dair ciddi soru işaretleri bırakıyor zihinlerde.

Peki bütün ilimlerin kapısı olan, içinde yaş kuru her şeyin bulunduğu bir kitabı öğrenmeye giriş nasıl olmalı? Bunu sağlayacak elifba vb. araçlar hangi vasıflara sahip olmalı?

İdeal bir elifba her şeyden önce, iyi bir Kur'ân-ı

Kerîm öğretim metoduyla, medeniyetimizin sanat ve kültür öğelerini bütün olarak ele alan bir anlayışın ürünü olmalıdır. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm; okunuşundan, yazılışına, süslemelerinden cildine, mahfazasından rahlesine kadar bir medeniyetin ürünüdür.

Evet, Kur'ân-ı Kerîm'in okunuşu bir ilimdir; Kur'ân-ı Kerîm'in yüz yıllar içinde ortaya koyduğu medeniyette “Kıraat ilmi” önemli yer tutar. O, gelişigüzel okunamaz. Telaffuzu kendine özgü olan harfleri vardır; Bu harfler, farklı bir dildeki, söylenişi benzer harflerle ifade edilemez.

İdeal bir elifbanın yanında verilecek CD/VCD veya İnteraktif CD’de, Kur’ân harfleri Kıraat ilmine uygun olarak, uzman bir eğitimci tarafından seslendirilmeli, öğrencilerin hangi harfleri yanlış okuyabileceği göz önüne alınarak, bu harfler üzerinde özellikle durulmalıdır.

Kur’ân-ı Kerîm’in yazılış tekniği de ayrı bir ilim dalıdır ve medeniyetimizde “Hat ilmi” olarak yerini almıştır. Her ilmin olduğu gibi bu ilmin de belirli kuralları vardır. İdeal elifbadaki metinler, herhangi bir estetik özelliği olmayan daktilo/bilgisayar harfleri yerine, bizzat hattatlar tarafından yazılmalıdır. Bu aynı zamanda İslâm medeniyetinin büyüklüğünün şuurunun verilmesi bakımından önem taşır.

Harflerin, başta, ortada, sonda değişik şekillerle gösterilme hatasına düşülmemelidir, ana yapılarına vurgu yapılmalıdır. Ayrıca klasik anlayış terk edilerek, hareketlerin “seslendiren”, harflerin “sessiz” olarak düşünülmemesi gerekmektedir.

İdeal elifbanın yanında verilecek CD/VCD veya İnteraktif CD’ ile öğ-

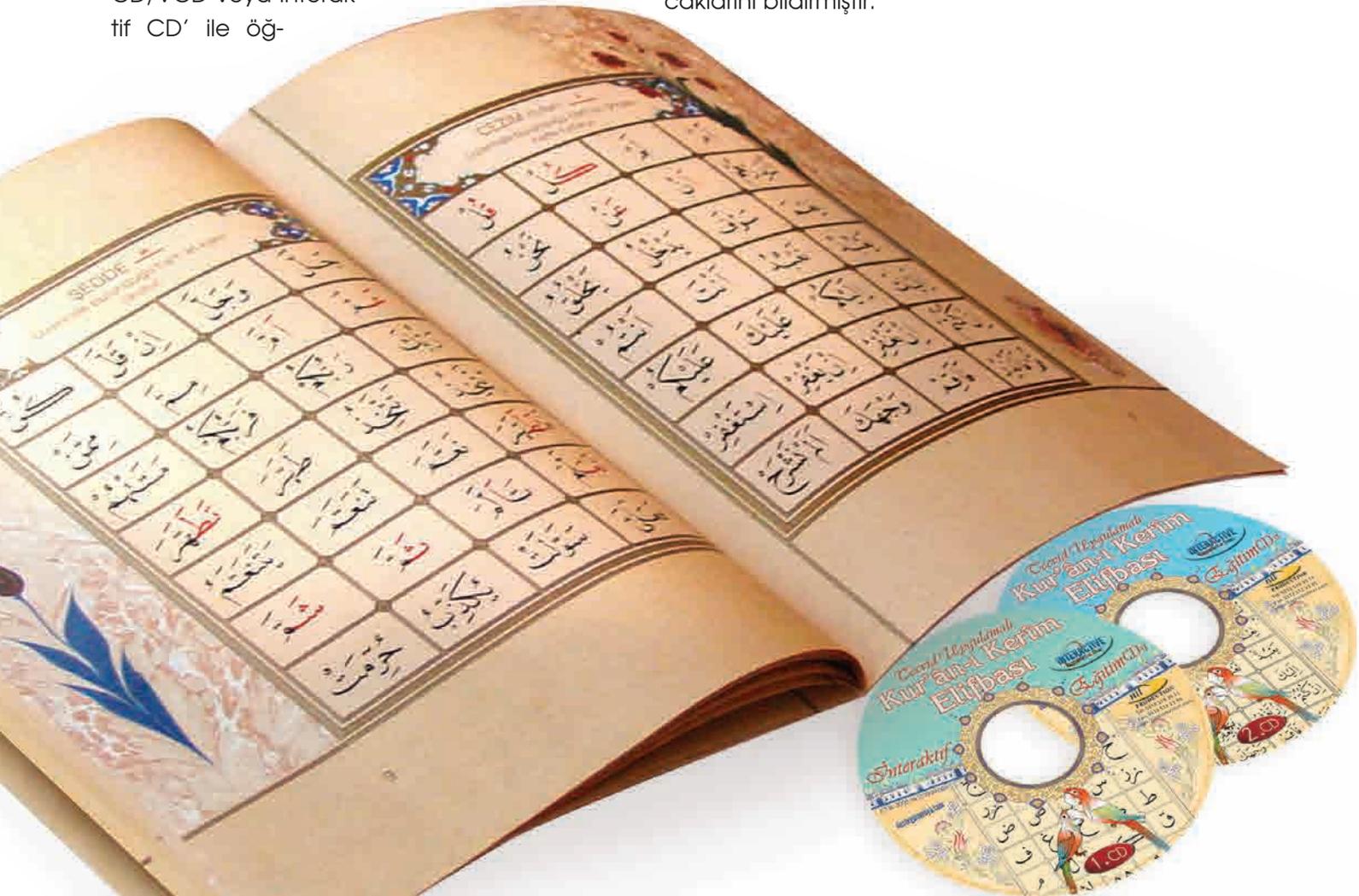
renci, herhangi bir eğitimciye ihtiyacı olmadan, ev ortamında kendi kendine Kur’ân-ı Kerîm’i öğrenebilmeli, bu sayede pasif dinleyici değil, ders seçebilen, istediği harfi, bölümü tıklayarak okutabilen, kısaca eğitim sürecinin her basamağında yer alabilen bir konumda olmalıdır.

Ayrıca sayfa veya bölüm sonlarına imtihanlar konulmalı, bu imtihanlar ile öğrenci, kendisini test edebilmeli, hangi noktalarda tekrar çalışması gerektiğini anlayabilmelidir. Bu metod ile öğrenci ne kadar ilerleyebildiğini görerek, çalışmaya iştiaqla devam edecektir.

Yukarıdaki şartları taşıyan bir elifba ve CD/VCD veya İnteraktif CD, bu güne kadar Kur’ân-ı Kerîm okumayı öğrenme imkanı bulamamış yetişkinler içinde bir fırsat niteliğindedir...

Unutmayalım:

Kur’ân’ı Kerîm okumak bir ibadet olduğu gibi, başkasına öğretmek de pek büyük bir ibadettir. Ayrıca Efendimiz (s.a.s.) güzel Kur’ân okuyan Müslümanların, cennet ehlinin arif insanları olacaklarını bildirmiştir.

KUR'ÂN OKUMADA ÖLÇÜ

Kur'ân'dan
istifade
edebilmek için
gönüllerin ona
karşı açık olması
şarttır.

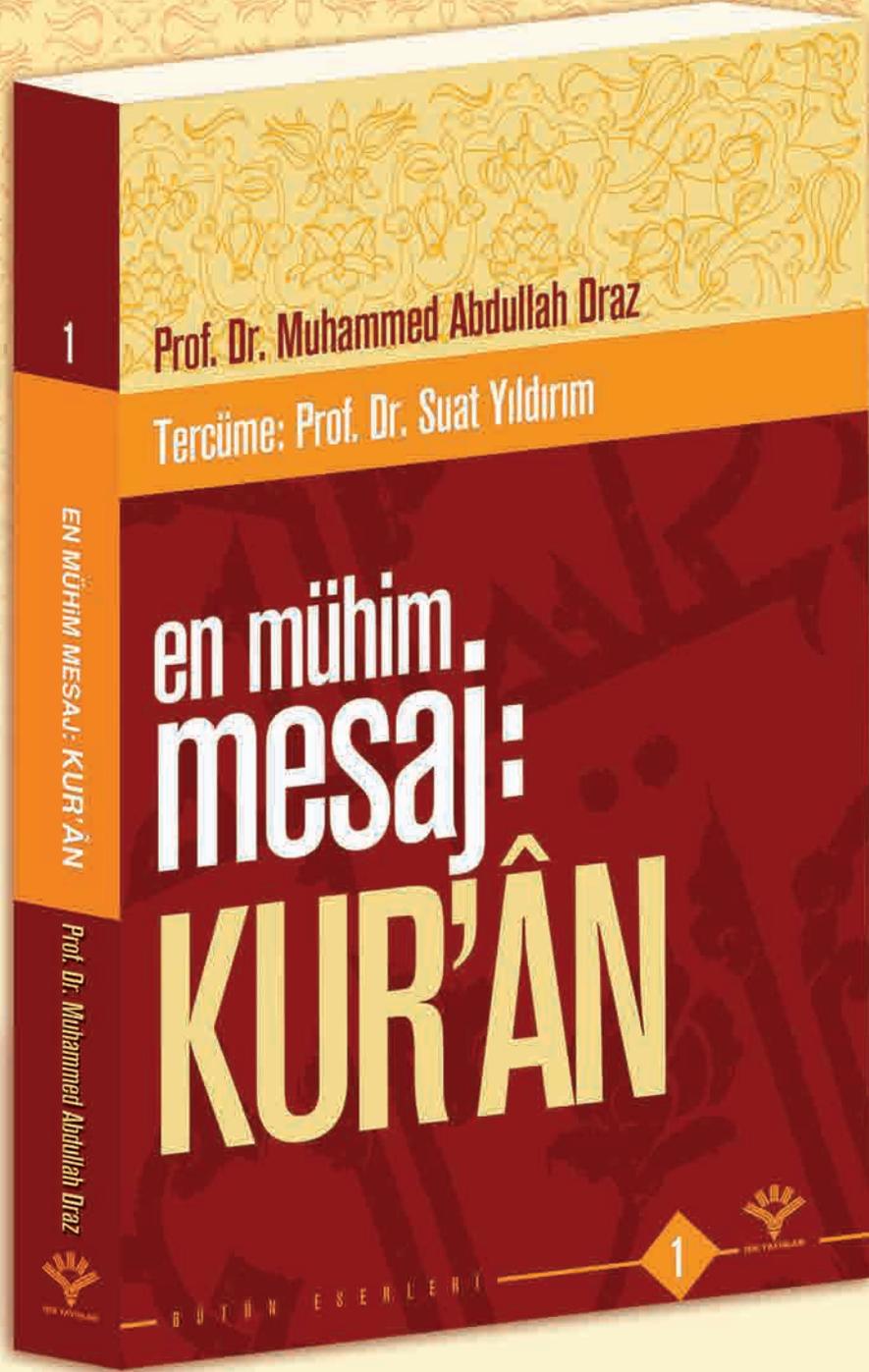
Kur'ân bir nasihat, bir zikir ve bir uyarıcıdır. Ne var ki, Kur'ân'dan istifade edebilmek için, gönüllerin ona karşı açık olması şarttır. Gönlün açık olabilmesi için de, insanın gözünü O'na dikmesi ve kulağını O'na vermesi gerekir. Nitekim, Kelâm-ı İlâhî'de şöyle denilmektedir. "Bu Kur'ân, kalbi ona açık olanlar ve gözünü Kur'ân'a dikip ona kulak verenler için bir öğüttür." (Kaf, 50/37)

Selef-i sâlihîn, Kur'ân okumanın minimumu üzerinde durmuş, her gün bir miktar okunmalı demişlerdir. Bu hususta söylenenleri, "Kur'ân-ı Kerim en hızlı haftada bir, ortalama onbeş günde bir, en az ayda bir defa hatmedilmelidir; eğer ayda bir defa olsun hatmedilmiyorsa, Kur'ân metruk sayılır." şeklinde özetleyebiliriz. Şu kadar var ki, Kur'ân okunurken insanın içine sinmeli, okuyan onu düşünmeli ve ondan bir kısım esintiler duymaya çalışmalıdır. Aksi halde onu okumuş sayılmayız. Kur'ân-ı Kerim, Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) ifadesiyle en az ayda bir defa hatim edilmelidir. Fakat, hatim üç-beş güne sıkıştırılmamalıdır. Zira o zaman, düşünmeden okunmuş olur. Oysa, Kur'ân baştan sona mülâhaza edilmesi, bir bütün olarak ele alınması ve dikkatle okunması gereken bir kitaptır.

Kur'ân-ı Kerim'i okuma miktarı hakkında şöyle bir ayırım mümkündür. Eğer amel yolunu tercih eden âbidlerden ise haftada iki hatim yapılmalıdır.

Şayet kalbini çalıştırıyor, tefekkür ile uğraşıyor veya ilim yaymakla meşgul oluyorsa, haftada bir hatim kâfi gelir.

Eğer Kur'ân'ın manaları hakkında düşünüyorsa, fazla tekrara ihtiyacı olduğundan ayda bir hatim yapması kâfidir. (İmam Gazzâlî, İhyâ, 1/782)

KURŞUNLAR DÜŞERKEN

Murat KAYA

Y

âr kokan bir türkü, cephenin bir ucundan; kayalara çarpıp yankılanır, sinelere çarpıp durur. Bir ucu yanık mektuplar gibi yanık bir türkü. Yanıktır, çünkü yâr kokar, sevgi kokar, sıla kokar, hasret kokar.

Gece, karanlık gece, şarapnel, acı şarapnel, gurbet hazine gurbet...

Acılar diyarıdır bu diyar; zira vurulanlar olmuştur, düşüp kalanlar olmuştur.

Cephe gecedir, cephe karanlık, cephe gurbet diyarıdır. O gün kaç gün kaçınıcı gündü bilinmez. Kaç acı, hüzün, gurbet dolu gece. Gündüzsüz gece...

Düşen bombaların gürültüsü kesilse de kulaklarda çınlamaktadır gün gece. Bu can pazarında bir adam elinde sıkı sıkı tuttuğu mavzeri ile yığılır bir olduğu yere. Aşk tutsağı, savaş yorgunu bu adam, bir köşe bulsa sığınacak, soluklanacak, sevgilisine hasret giderecektir. Nihayet bir kuytu bulup, çıkarır sinesinde ısıttığı, kurşunlardan koruduğu sevgilisinden gelen mektubu.

Öper, koklar, sinesine bastırır. Bu kaçınıcı okuyuşudur, bu kaçınca hasret gecesidir bilmez, bilemez, ama kan revan bu diyarda huzurlu anlarının o mektupla yaşadığı anlar olduğunu bilir.

Onu, ıslanmasın, solmasın diye sarıp sarmalar sinesine yerleştirdi. Savaşın en dehşetli anlarında bile ona gele-

Sevgili kokan,
sıla kokan,
hasret tüten gül
kalemiyle
yazılmış bir
mektup.
Sevgililer
sevgilisinden
gelen mektup.
O kutsi mesaj,
gönüllerin
aradığı kitap:
Kur'ân.

bilecek zarardan çekinirdi. Zira ona bir şey olacaksa beni de alıp gitmeli bu diyardan diyerek kalp cebine yerleştirdi. Bir kurşun veya kopup gelen bir şarapnel onu yaralayacaksa kalbini de yerinde çıkarmalıydı.

En dehşetli anlarda bile ona umut veren, yolunu aydınlatan, gecesini gündüze çeviren, Sevgili kokan bu mektup her şeyine yetiyordu.

Uçurumdan düşse, geçilmez yârlarla karşılaşırsa, yağmurda karda kalsa, açlıktan kırılrsa, ona koşar onulmaz yaralarına çareler arardı. Bir kavuşma zamanı, çare bulmanın adı, karanlık dehlizlerde ışık, sızlayan kalbine merhem, hasret acısını tatlılaştıran meyve, dumanlı gecelerde bile yol gösteren harita...

O sevgiliden gelen mektuptu, içine düştüğü sıkıntıların bulunmaz çaresiydi, sıkıntılarını unuttuğu, çarelere kavuştuğu mektup.

Dünyada, yani bu harp meydanında yaşadığı tüm sıkıntılarının çaresi, çözümü bulunmayan sorunların çözümü, kelam-ı kadim. Sevgili kokan, sıla kokan, hasret tüten gül kalemle yazılmış bir mektup. Sevgililer sevgilisinden gelen mektup. O kutsi mesaj, gönüllerin aradığı kitap: Kur'ân.

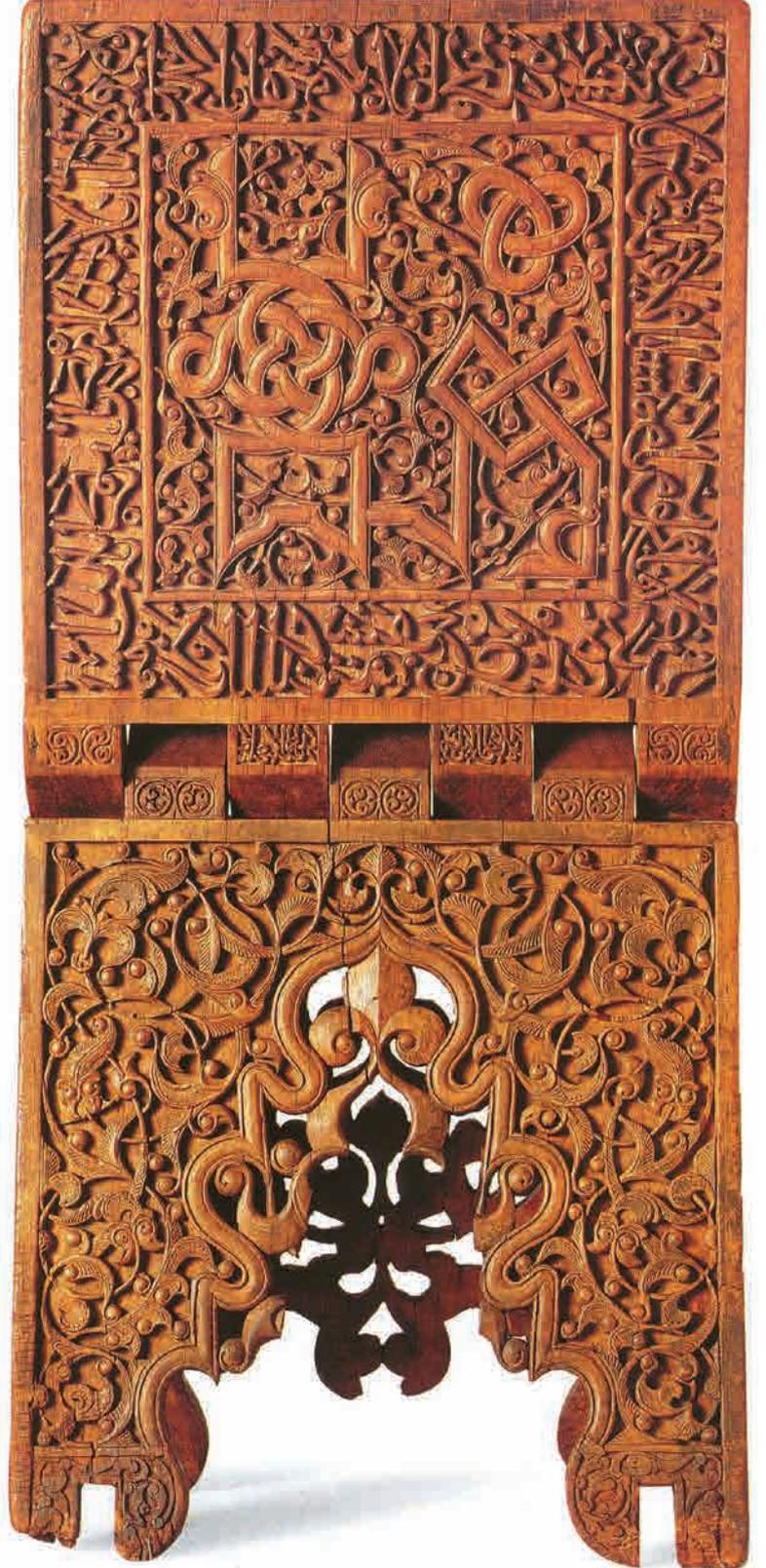
Dünya, harp meydanı; insan sevgilinin hasretinden yanıp tutuşan...

Dehşetli değildi hiçbir savaş bu kadar. Bundan daha hasret kokmuyordu hiçbir mektup. Ve O'ndan daha Sevgili değildi hiçbir sevgili.

Savaş dehşetiyle devam ediyordu. Şarapneler uçuşuyor, insanlar koşuyor, bir imtihan olduğu unutuluyor, çıkarlar çatışıyor, aşklar satılıyor, verilen sözlerin üzerini nisyan sarıyordu. Velhasıl savaş çetin...

Gece, karanlık gece, şarapnel, acı şarapnel, gurbet hazin gurbet...

Bir mektup çıkar göğüsten, bir mesaj iner sevgiliden.

KUR'ÂN'I ANLAMAK İÇİN

• Kur'ân'ı anlamak için: ...İnsan, her zaman kendisini dinlemeli, günde birkaç defa kendi içine yönelerek nefis muhasebesinde bulunarak, ruhunun feryatlarına kulak vererek, nefsinin elinde, bütün bütün zebun olmadan kurtulmalıdır ki, Kur'ân'ı anlayabilsin. Zira kendini anlamayan insan, Kur'ân'ı da anlayamaz.. evet içte derinleşme, Kur'ân'ı anlamaya bir ihzariye (hazırlık) nevindendir (Zaman Gazetesi, Akademi sayfası, 25.06.1997).

• Kur'ân'dan mükemmel olarak istifade edebilmek, O'nunla tam konsantrasyona bağlıdır.. evet O mükemmel vericiye karşı, elde bir almacın olmasına bağlıdır. Onunla frekans paylaşımı şarttır... İçimizde onun hafızları olabilir. Fakat bütün bu okuyup ezberlediklerimiz, bizde, hayatımızı yeniden gözden geçirme fikrini uyarmıyorsa, ondan istifade edememiş demektir. (M. Fethullah Gülen, Fasıldan Fasıla-3, 155).

• Kur'ân'ı bütün derinlikleriyle kavrama, aslında her mü'minin vazifesi cümlesindedir. Ancak, buna muvaffak olan insan sayısı bugün oldukça azdır zannediyorum. Kur'ân'ı, bahsi geçtiği şekilde kavrayabilmek için birçok dinamiğe ihtiyaç vardır. Bunlar arasında Kur'ân diline yani Arapça'ya vâkıf olmayı ilk sıraya koymalıyız. Ne var ki, tek başına Arapça bilmek de yeterli değil ve olamaz da. Kur'ân'ı sürekli kendine nâzil oluyor gibi okumak.. Hz. Muhammed'i (s.a.s.) tanımak.. Kur'ân'ı tanımak uğrunda ısrarla çalışmalara devam etmek.. saffet, samimiyet ve ihlâsı hiç elden bırakmamak, esbâb-ı nüzûl, usûl-i tefsir gibi ilimleri bilmek.. İlâhî vâridata açık bir sineye sahip olmak.. bilinmesi gerekli şeyler arasında sayılabilir.

Bu arada Seyyid Kutup, Elmalılı, Râzî, Bediüzzaman ve benzeri devâsâ şahsiyetlerin Kur'ân'ı kavramada bizler için çok önemli olduğuna inanıyorum. Bunlar, bizim için düşünme ufukumuzu açacak, yaklaşım metodolojisi gösterecek ve böylece yola başından değil de belki de ortadan girmemizi sağlayacak, zaman kaybımızı önleyecektir."

(M. Fethullah Gülen, Fasıldan Fasıla-4, 82-83)

Bütün okuyup
ezberlediklerimiz,
bizde, hayatımızı
yeniden gözden
geçirme fikrini
uyarmıyorsa,
ondan istifade
edememişiz
demektir.

EZELÎ NUR

Nurdan çehrendeki bu nikab da ne?
Güneşlere tâç giydiren ışikken
Hep hicranla bunca yıl bunca sene
Geçmiş gidiyor.. baharlar beklerken..

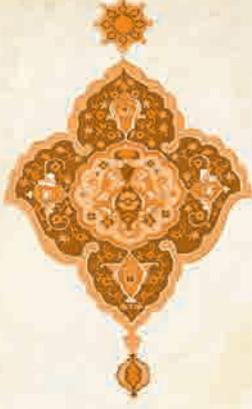
Doğ ruhlara arşdan gelen bürhanla
İnlet dört bir yanı altın sadânla
Hayat üfle sihirli râyihanla
Hak adına üfûl üfûl eserken..

Konuş ki hatipler haddini bilsin
İlâhî nefhanla ruhlar dirilsin
Sâyende tâ zirvelere erilsin
Başlamış gökler de bunu dilerken..

Ey mukaddes Kitab ey ezeli nûr
Ey iklimi ziyâ etrafı huzûr
Son demde bir kere daha ne olur
Ağar, ışık karanlığı boğarken..

Bahar olmasa da sonbahar olsun
Cihânlar bütün âvâzınla dolsun
Yeniden nâmın her yanda duyulsun
Şu fânî ömürlerimiz biterken...

(M. Fethullah Gülen, Kırk Mızrap,
s.69-70. Nil Yayınları, İst. 2000.)

GÖNÜLLERDE BILLÛURLAŞAN NUR: KUR'ÂN

K

ur'ân, insanoğlunun kıymet ve değeri ölçüsünde, onun kalb-ruh-akıl ve cismaniyetini nazar-ı itibara alarak, yüksekler yükseğinden nüzûl ile insanlık ufkunda tulû etmiş, en mükemmel mesajlar ve İlâhî kanunlar mecmuasıdır.

* * *

Kur'ân, ebedî ve değişmeyen İlâhî prensipleriyle, topyekün beşer mutluluğunun ve o mutluluğa ulaştırılan en kestirme, en aydınlık yolun göstericisi olarak, eşi benzeri bulunmayan tek kitaptır.

* * *

Kur'ân, içinde milyonlarca âlim, binlerce filozof ve mütefekkirin de bulunduğu, küre-i arzın kaderine hükmetmiş en muhteşem, en nuranî cemaatlerin ışık kaynağı bir kitaptır. Ve, bu manâda onun saltanatına denk ikinci bir saltanat da yoktur.

* * *

Kur'ân, nâzil olduğu günden bu yana, ne itirazlara ne tenkitlere uğramıştır ama, bu mevzuda kurulan bütün mahkemeler Kur'ân'ın beraatiyle neticelenmiş ve mücadeleler onun zaferiyle noktalanmıştır.

* * *

Kur'ân, gönüllerde billûrlaşan bir nur, ruhlara ışık tutan bir aydınlık kaynağı ve baştan başa bir hakikatler meşheridir. Onu, gerçek çehresiyle ancak, bir çiçekte kâinattaki bütün güzellikleri sezilen ve bir damlada tûfanları seyredabilen inanmış ruhlar tanıyıp anlayabilirler.

* * *

Müslümanlar, ancak Kur'ân'ı tasdik ve O'na iman etmekle aralarında bir birliğe ulaşabilmişlerdir ve yine O'nu tasdik ve O'na iman etmekle birliğe ulaşabileceklerdir. Kur'ân'ı tasdik etmeyenler, müslüman olamayacakları gibi, aralarında kalıcı bir birlik tesis edebilmeleri de mümkün değildir.

* * *

İnsanlık, cehalet ve küfrün vahşetleri içinde bocalayıp durduğu bir dönemde, o vahşî muhitte bir aydınlık tûfanı şeklinde belirip, bir hamlede dünyaları nura gark etme gibi, tarihin emsâlini gösteremediği en büyük inkılâp bir kere olmuş, o da Kur'ân'la gerçekleştirilmiştir. Şâhit olarak tarih yeter..!

* * *

İnsana, insanın manâ ve mahiyetini, hakkı, hikmeti, Allah'ın Zât, sıfât ve isimlerini en hassas muvazenelerle öğreten kitap Kur'ân'dır.. ve bu sahada ona denk ikinci bir kitap göstermek de mümkün değildir. Asfiyânın hikmetlerine, hakperest filozofların felsefelerine kim baksa, bunu hemen anlayacaktır..!

* * *

Hakikî adaleti, gerçek hürriyeti, dengeli müsâvâtı, hayrı, namusu, fazileti, hattâ hayvanlara varıncaya kadar her varlığa şefkati emredip; zulmü, şirki, haksızlığı, cehaleti, rüşveti, faizi, yalanı, yalan şehadetini açıkça meneden biricik kitap Kur'ân'dır.

Yetimi, fakiri, mazlumu himaye edip, padişahla köleyi, kumandanla neferi, davalıyla davacıyı aynı sandalyeye oturtup muhakeme eden kitap da, yine yalnız Kur'ân'dır.

* * *

Bizde, öteden beri Kur'ân hakkında atıp-tutanlar ve O'nunla uğraşmayı meslek hâline getirenler, umumiyet itibarıyla, hep bilmediklerini dahi bilmeyen câhiller olmuştur. Ne acıdır ki, bu zavallılar, aleyhinde oldukları kitap hakkında ne bir araştırma yapmış, ne de bir şeyler okumuşlardır. Aslında bunların iddialarıyla, pozitif ilimlere karşı temerrüt gösteren câhillerin iddiaları arasında pek de fark yoktur ama, halkın hakikatlere uyanması için daha bir süre beklemek icap edecektir.

* * *

Kur'ân sayesinde insan, Allah'a muhatap olma gibi, mevkilerin en yükseğine yükselmiştir. Böyle bir mevkide bulunduğu şuurunda olan bir insan, Kur'ân'da Rabbini dinler, Rabbiyle konuşur ve Rabbiyle konuştuğuna yemin etse, yemininde yalancı sayılmaz.

* * *

Müslümanları, Kur'ân'ı anlama ve onda derinleşmeden alıkoyanlar, dolayısıyla onları dinin ruhundan ve İslâm'ın özünden de uzaklaştırmış oldular.

* * *

Öyle zannediyorum ki, çok yakın bir gelecekte insanlığın takdir ve hayranlık dolu bakışları altında, Kur'ân okyanusuna doğru akan çeşitli ilim, teknik ve san'at çağlayanları esas kaynaklarına dökülüp onunla bütünleşince, âlimler, araştırmacılar ve san'atkârlar da, bir kere daha kendilerini o deryanın içinde bulacaklar...

* * *

Geleceğin Kur'ân devri olmasını çok görmemek lâzım! Zirâ Kur'ân, geçmiş bugüne, bugünü de yarınla bir arada görüp bilen bir Zât'ın Kelâmıdır..!

* * *

(M. Fethullah Gülen, Ölçü veya Yoldaki Işıklar)

KUR'ÂN'DAN YÜZ ÇEVİRENE DAR BİR GEÇİM VARDIR

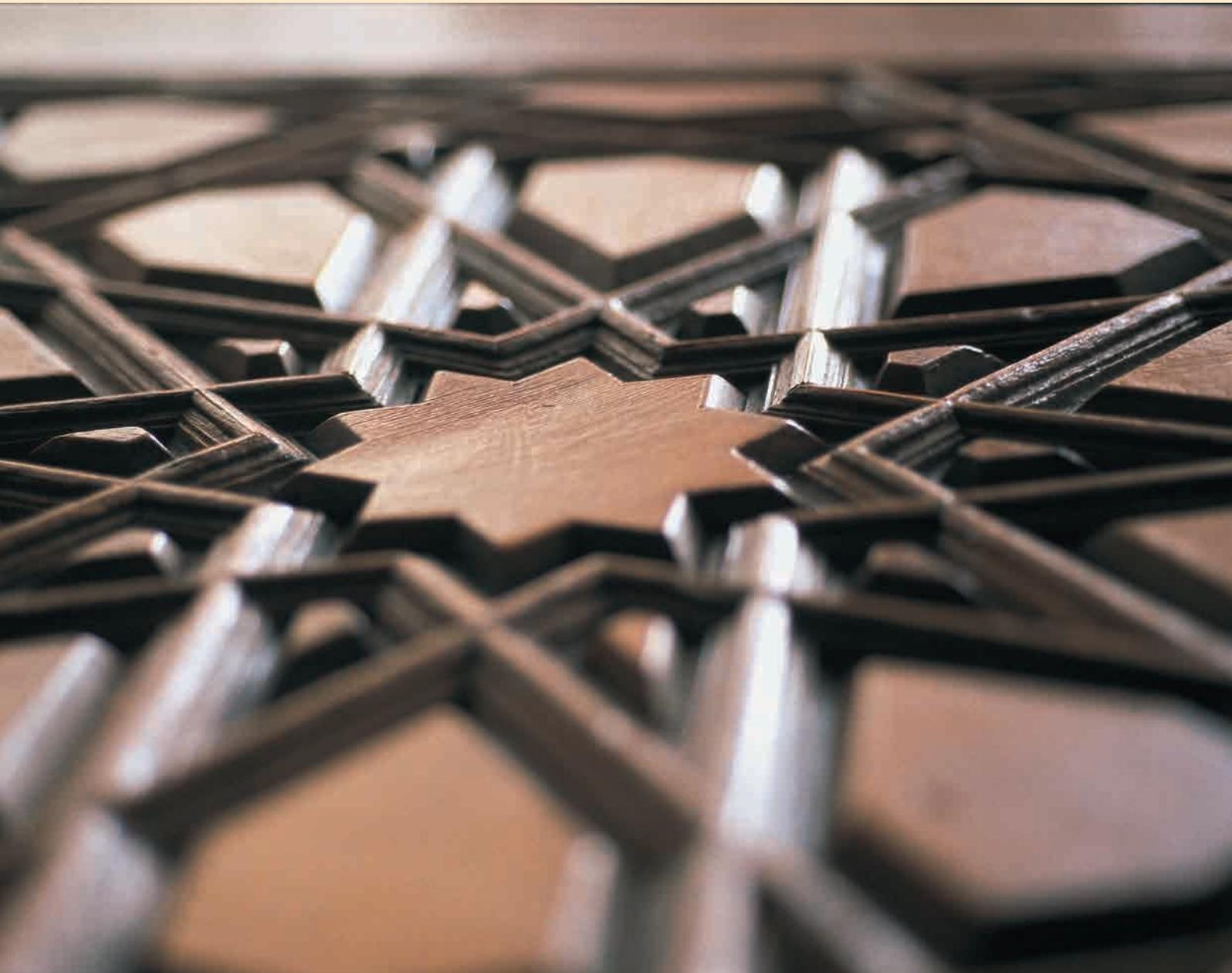
Allah'ın dininden yüz çeviren, Kur'ân'a sırt çeviren ve onunla amel etmeyi terkedenler, dünyada maddî-mânevî sıkıntılar içinde bocalayıp durdukları gibi, mahşer gününde de kör olarak haşrolacaklardır. Bu durum Kur'ân-ı Kerim'de şöyle belirtilir:

"Ama kim Benim zikrimden yüz çevirirse, Kitabımı dinlemez ve Beni anmaktan gaflet ederse, ona dar bir geçim vardır ve Biz onu kıyâmet günü kör olarak diriltir, duruşmaya getiririz. 'Ya Rabbi, der, ben gözleri gören biri olduğum halde neden beni kör olarak haşrettin?' Buyurur ki: 'Bu böyledir. Nasıl âyetlerimiz sana geldiğinde sen onları unuttuysan, bu gün de sen öyle unutulur, bir kenara atılırsın.' İşte inkârda ve günah-ta hadlerini aşanları ve Rab'lerinin âyetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız. Ahiret azabı ise elbette daha şiddetli ve daha devamlı olacaktır." (Tâhâ, 20/124)

Âyette geçen "maîşeten dankâ", sıkıntılı yaşam ve hayat demektir. Müfessirler bu hayatın dünya veya kabirde olabileceğini söylemişlerdir. Dünyada olması şöyle yorumlanmıştır: Allah Teâlâ ile bağıını koparan, O'nun engin rahmetiyle ilgisini kesen kimsenin hayatı ne kadar bolluk ve eğlence içerisinde geçerse geçsin, sıkıntılarla doludur ve darlıktır. Her şeyden önce Allah'a bağlanıp O'na güvenini yitirmenin sıkıntısını çeker. Kararsızlıkların, kuşkuların ve dengesizliklerin girdabındadır. Elindeki şeylere büyük bir hırsla sarılır. Onları kaybetmekten endişe duyar. Arzu ve heveslerin arkasında koşar, kaybettiği her şeye yanarak ve tutuşarak sıkıntıya düşer. Ve bir kalp ancak Allah'ın huzurunda güven duyar, huzur bulur. Şüphesiz ki imanın verdiği huzur, insan hayatını kat kat uzatır, genişletir, rahatlatır, derinleştirir, engin hale getirir. İmandan mahrumiyet ise, öyle bir bahtsızlıktır ki, yeryüzünde hiçbir ihtiyaç ve mahrumiyet ona denk olamaz. Kur'ân'dan uzak olan, dünyaya düşkün olduğu ve devamlı olarak daha fazlasını istediği için, onun hayatı dar ve sıkıntılı, geleceği karanlıktır.

"Kim Benim kitabımdan yüz çevirirse, Beni anmaktan gaflet ederse, ona dar bir geçim vardır ve Biz onu kıyâmet günü kör olarak diriltiriz."

(Tâhâ, 20/124)

ÜSKÜDAR-ÜMRANİYE KAÇ YÂSİN

Ahmet ÖZDEMİR

Üsküdar'dan Esat Paşa'ya giden belediye otobüsünde tanıdım onu. Her sabah mutlaka otobüs durağa gelmeden beş dakika önce gelir, ceketinin sol iç cebinden çıkardığı kitabını okumaya başlardı. Otobüs geldiğinde de, bir elinde kitap olduğu halde öylece biner, ineceği yere kadar başını kaldırmadan okurdu. Elindeki kitapla öylesine bütünleşti mi ki, "kitap adam"dı bendeki adı. Bu "kitap adam"la tanışmaya, onu okumaya karar verdim. Bunun için fazla zorlanmayacağıma düşünüyordum. Aynı otobüse, aynı duraktan bindiğimizden, ortak noktalarımız vardı neticede.

Bunun gerçekleşmesi için fazla beklemedim. Daha doğrusu, Allah sanki, tanışma fırsatını, altın bir tepsi içinde sundu bana.

Sabah onun önünden binip hemen şoförün arkasındaki koltuklardan birine oturdum. Oturamla birlikte, o meşhur, akbilde yeterli kontör olmadığına duyulan sesi duydum. Onun akbilinden geliyordu ses. Kontörü yoktu. Buyurun dedim, benimkini kullanın. Teşekkür ederek aldı. Sonra da, karşı koltuklardan birine oturdu.

- Aslında uzun zamandır, aynı otobüse biniyoruz; ama tanışmak kismet olmamıştı, diyerek söze girdim.

- Evet, haklısınız, benim adım Ali, edebiyat öğretmeniyim.

- Okuma alışkanlığınız oradan geliyor olmalı.

- Yok, öğrenciyken de okurdum, hem sadece öğretmenler okur diye bir kural yok ki...

- Galiba, edebiyat öğretmenleri, edebiyat kitabı

okur diye de bir kural yok. çünkü dikkat ettim, önce Yasin okuyorsunuz, sonra da değişik kitaplar... Hep okur musunuz, evde, okulda, teneffüste?.

- Evet, okumaya çalışırım, zamanı değerlendirmenin en iyi yolunun okumak olduğunu düşünüyorum... Biliyor musunuz, bu okumalarım neticesinde, ölçülerim değişti.

- Nasıl yani?

- Mesela, ev ile işyerimin arası, bir Yasin ve yedi kitap sayfası.

- Çok ilginç, başka böyle ilginç ölçüleriniz var mı?

- Tabii, otobüsü beklemek, bir tesbih çekimi... teneffüsler, kırk kelime-i tevhid... Marketle ev arası yetmiş lâ havle sürüyor... aralarda selam molası var...

Ben bu kitap adamı ağızım açık kalmış dinliyordum. O ise anlatmaya devam ediyordu.

- Eskiden, televizyonda maç seyrederek, bütün kanalları dolaşıp haber arardım. Bunları da, hesapladım. Bir maç, rahat bir okuyuşla iki cüz Kur'an-ı Kerim tutuyor. Bütün kanallarda haber aramak yerine de, hanım ve çocukların o gün yaşadıklarını dinliyorum.

'Kitap adam'ın bu anlattıklarından sonra, gelin şu soruları kendimize soralım:

Telefonda hal hatır sorduktan sonraki, "E, başka ne var ne yok?" demek kaç sübhanallah?

Ya, vapurla karşıdan karşıya geçmek, kaç kitap sayfası?

Ya da, çocuğunuzu almak için okula gitmek, selam molaları da dahil kaç lâ havle (salavât, istiğfar, kelime-i tevhid...)?